

BİNBİR ROMAN

Gilt: 7 - Sayı: 164 - 25 Kuruş

4 - Temmuz - Çarşamba - 1951

ARADIĞIM KADIN

VE... BİRİÇİK VE
HAKIKAT KIZIN
OLARAK BU-
RAYA GEL-
MEK HAKKINI
OLDUĞUNU
SÖyledi..

72/1

TAHMİN EDİYORDUM BUNU. FAKAT
HAKSIZLIK ETMİŞ.. D BUNCA YILDIR
SENİN YERİNİ DOLDURDU. BEN ONU
SENİN KADAR
SEVERİM.

HAKLISIN
ANNE..

ÖYLEYSE YARIN SİRLEMONT'A
DÖNECEĞİZ. ONU TESELLİ ET-
MEMİZ LÂZIM. ARTIK BENİM
İKİ KIZIM VAR. SEVET ANNECİĞİM
BEN ONU KARDEŞ GİBİ
SEVİYORUM. FAKAT SEN
YORGUNSUN.. BİRAZ UYU.

PAVLO.. BU BENİM
İÇİN YAPTIKLARINA
NASIL TEŞEKKÜR
EDECEĞİMİ Bİ-
LEMİYORUM.

KOLAY.. BENİ
HER GÜN BİRAZ
DAHA FAZLA
SEVEREK..

FAKAT
BEN SE-
NİN BÜTÜN
KALBİMİ
SEVİYORUM PAVLOM

SÜKÜR TAN-
RIYA.. BİZİ BU
MES'UT ANA
KAVUŞTUR-
DU..

BU AKŞAM YOLA ÇIKARSAK
YARIN AKŞAM ŞATODAYIZ
SEVGİLİM.. ÖNÜMÜZDE
MES'UT BİR HAYAT
BAŞLIYOR..

164/1

ERTE-
Sİ GÜN

NE DERSİN
TİLDE? VIOLONANIN YANINA İLKÖNCE
BEN GİDEYİM.

BERA-
BER GİDE-
LİM

HİZMETÇİLER PAVLOLA MATİLDEYİ HÜZÜNLE
KARŞILADILAR.

SİZE FEVKALÂDE BİR HABE-
RİM VAR.. KONTESİN ÖLDÜ-
ĞÜNÜ HABER VEREN TEL-
GRAF UYDURMAYMIŞ.. KON-
TES HAYATTA..

72/2

EY ULUTANRIM.. DE-
MEK HANIMIM YAŞI-
YOR HA? AMA BUN-
DAN EMİN MİSİNİZ
MÖSYÖ PAVLO?

KONTES MATİLDE
HAKİKATEN BÜYÜK
KONTES YAŞIYOR
MU?

HANIMCIĞIMI YAŞIYORMUŞ.. DAHA
UZUN MÜDDET BURADA KALACA-
ĞIZ.. HAYATIMIZDA HİÇBİR DE-
ĞİŞİKLİK OLMUYACAK..

EYET.. ONSUZ ŞATO
BİR MEZARA DÖN-
MÜŞTÜ.

TAM BU SİRADA PAVLO
VİOLONAYI SORDU.

GİTTİ Mİ?
NEREYE?

BİZ DE ME-
RAK İÇİNDE-
YİZ. DÜN
GİTTİ?

BUNU BEN
DAHA O GÜN
SEZMİŞTİM.

AMA NEYE? BEN
KENDİSİNE KARDEŞ GİBİ YAŞAYACA-
ĞIMI SÖYLEMİŞTİM..

164/2

GURURU VE İZTİRABI
ONU DERİN BİR YEİSE
SA SÜRÜKLEDİ. FER-
NANDO.. TRENE Mİ
BİNDİ...

HAYIR EFENDİM.
ATINI HAZIRLATTI.
GİTTİ. BİR DAHA DÖN-
MEDİ.

ARKASI
VAR

Dördüncü Papaz

Yazan: Alan Jenkins

Çeviren: N. Yeğinoba

Kahire şehrinde bir kaç türlü açlık vardı; kimi maddi, kimi manevi. Zengin bir saatçinin karısı olan Madam Nazir'in duyduğu açlık tamamen maneviydi. Otuz iki yaşında, çocuksuz olan ve artık kocasını sevmiyen Madam Nazir kendini dine vermişti. Bir kaç haftadan beri Peder Gorgi adında bir papazla dinî sohbetler yapıyor ve ruhunu cehennemin ateşinden kurtarma yolları arıyordu.

Bir akşam Madam Nazir eve büyük bir heyecan içinde döndü. İri göğsü inip kalkıyor ve gözleri parıl parıl yanıyordu. Dehşet ve hayret içinde olduğu belliydi. Mösyö Nazir,

— «Geç kaldın,» dedi. «Taha'ya söyle, sofrayı kursun.»

Madam Nazir, «Sana bir şey söyleyeceğim!» dedi. «Peder Gorgi bana hakaret etti.»

— «Hakaret mi?»

— «Evet! Bana... tecavüz etmeğe kalkıştı?»

Mösyö Nazir oturduğu yerde an-sızın doğruldu.

— «İmkânsız!» diye mırıldandı.

Papazların böyle şeyler yapabileceklerinden değil de, her hangi bir erkeğin karısını sayan arzu bulabileceğinden şüphe ediyordu. Bununla beraber son derece şerefine ve izzeti nefesine düşkün bir adamdı. Bütün papazlara sövüp saydı. Ama bu nedense karısına dokundu. Madam Nazir, «Sen kâfirsin!» diye hıçkırarak dışarıya çıktı.

Ertesi gün Peder Morkos adında bir papaza devam etmeğe başladı. Bir kaç hafta sonra bir akşam eve gene heyecan içinde geldi. Dehşet dolu gözlerinden yaşlar akarak,

— «Peder Markos bana hakaret etti,» diye hıçkırdı. «Bana tecavüz etmeğe kalkıştı!»

Mösyö Nazir papazlar aleyhinde bu sefer daha fazla bağırarak çağırdı. Fakat karısı istihfakardı.

— «Sen ne biçim erkeksin?» diye dudak büktü. «Şerefim beş paralık oldu. Herkes karımdan istifade etmeğe kalkışıyor da senin umurunda bile değil.

Mösyö Nazir o sıralarda İsrail'e altın saat kaçakçılığı yapmakla meşgûl olduğu için karısının ve kendi isminin şerefi meselesiyle pek meşûl olamadı. Madam Nazir ise bir kaç hafta sonra Peder Pier'den teselli aramağa başladı.

Bir ay sonra karısı gene bir akşam eve dehşet ve heyecan içinde dönünce Mösyö Nazir hayret etmedi. Kısaca,

— «Peder Pier mi?» diye sordu.

Madam Nazir, «Peder Pier de,» diye cevap verdi.

Mösyö Nazir ceketini giydi ve sokağa çıktı. Harekete geçmenin zamanı gelmişti.

Mösyö Nazir o akşam üç kilise dolaştı ve üç papazla da tanıştı. Üçüne de,

— «Kendimi dünya nimetlerine kaptırdım, Allahı unuttum. Bana tekrar Allahı bulmakta yardım edersiniz?» diye sordu. Üçü de böyle zengin kalantör kılık bir adama yardım etmeğe hemencecik razı olular. Mösyö Nazir kendini onlara başka bir isimle tanıtmıştı, tabii.

Altı ay kadar sonra bir gün Mösyö Nazir karısına,

— «Bütün uşakları gönder sadece Taha kalsın,» dedi. «Bu akşam misafirlerim var.»

— «Ama sofrada kim hizmet edecek?»

— «Yemek yemiyeceğiz ki!»

— «Allah Allah!» Bu ne acayip iş! Misafirlerin kim peki?»

— «Kendilerini iyi tanırsın. Peder Gorgi, Peder Morkos ve Peder

«Allah rahmet eylesin efendim!»

«Ona benim odamdan ziyade Nil nehrinin dibi yakışır.»

Pier!»

Kadın, «Anlamıyorum!» dedi.

— «Sonra anlarsın. Sen de bu gece annenin evine gideceksin. Benim bu beylerle konuşulacak işlerim var!...»

Misafirlerinin gelme vakti yaklaşıncâ Mösyö Nazir uşak Taha'yı mutfakta meşgûl etti ve kapıda bizzat kendisi bekledi. Önce Peder Morkos geldi. Mösyö Nazir onu küçük bir odaya aldı. Papaz yerdeki halının üzerine kocaman bir muşamba serilmiş olduğunu gördü. Daha bu işe hayret edecek vakit bula-madan kapı içerden kilitlenmiş ve boynundaki şah damarına ufak bir hançerin sivri ucu saplanmıştı bile!

Mösyö Nazir Muhterem Pederin cesedini hemen kösedeki kocaman sandığın içine atarak dışarıya çıktı. Bir kaç dakika sonra merdivende bir ayak sesi duyuldu ve Mösyö Nazir kapıyı açarak Peder Gorgi'yi içeri aldı. Çok geçmeden Peder Gorgi de sandığın içinde yatıyordu. Saatçilik temiz ve sür'atli çalışmayı icap ettiren ince bir iştir. Ve Mösyö Nazir de mesleğinin erbabıydı!

Mösyö Nazir arka balkona çıktı ve üçüncü misafir geldiği zaman kapıyı uşak Taha açtı. Sonra gelip efendisine haber verdi.

— «Sizi bir papaz efendi görmek istiyor, beyim!»

Mösyö Nazir Peder Pier'i de küçük odaya aldı. Fakat iş olup bittikten sonra onu sandığa yatırmadı. Muşambanın üzerinde bıraktı ve ellerini çırparak Taha'yı çağırdı. Taha yerde yatan sakallı şekle şöyle bir baktı, sonra,

— «Ah!» dedi.

— «Bu adam öldü, Taha.»

— «Allah rahmet eylesin, efendim.»

— «Ona benim odamdan ziyade Nil nehrinin dibi yakışır.»

Taha'nın gözleri dehşetle irileşti. — «Benden korkunc bir şey istiyorsunuz, beyim!»

— «Kaç para istiyorsun?»

— «On lira!»

Mösyö Nazir iyi pazarlık ederdi ama bu sefer Taha daha kuvvetli vaziyetteydi. Yedi buçuk liraya sulh oldular. Mösyö Nazir,

— «İşini iyi ve çabuk yap!» diye odasına girdi.

Taha cesedi bir el arabasına yükleyip yola çıktı. Çuvalın içinde herhangi bir şey olabilirdi. Ama Taha aydınlık sokaklardan geçmemeyi tercih ederek nehir kenarına gitti ve yükü karanlık sulara attı.

Dönüşte bütün şehir sinsî adımlarla Taha'yı takip ediyordu, sanki, Sokak fenerlerinin arasındaki her gölge düşmanlarla doluydu. Cesaretini kaybetmemek için Taha karakolun önünden geçerken (başka yol yoktu, ordan geçmek mecburiydi), kapıda duran polisle biraz çene çaldı. Apartmanın dokuzuncu katında asansörden inip eve girdiği zaman korkudan soğuk terler döküyordu.

İçeriye girer girmez küçük odadan efendisinin sesini duydu. Kapıyı açtı. Az daha bayılıyordu. Yerde kara sakallı bir şekil yatmaktaydı. Mösyö Nazir,

— «Neden dediğimi yapmadın?» diye haykırdı.

Taha, «Efendi, ben... galiba.. a-

ma.. ben,» diye yutkundu Sonra titriyen ellerini yüzüne kapadı. «Allahım! Sen bilirsin! Bu iş şeytanın işi!»

Efendisi, «Keybedilecek vakit yok. İşini çabuk bitir!» diyerek dışarı çıktı.

Taha sıvrisinek sürüleriyle vizliyan sıcak yaz sokaklarından, arabasını sürerek bir kere daha geçti. Nilin karanlık suları bir kere daha hışkırdı. Zavallı uşak korkudan hıçkırarak, kendi gölgesinden kaçarcasına evine döndü.

Ama içeriye girer girmez küçük odadan gene efendisinin sesi yükseldi. Taha kapıya doğru korkudan vücudu su kesilmiş gibi titriyerek sürüklendi. Kapıyı açtı ve beklediği manzarayla karşılaştı. Yerde siyah sakallı, siyah cübbeli bir papaz cesedi yatıyordu. Mösyö Nazir,

— «Sen ne biçim uşaksın!» diye haykırdı. «Hem paramı alırsın hem de işini görmezsin!»

Taha diz üstü çöktü.

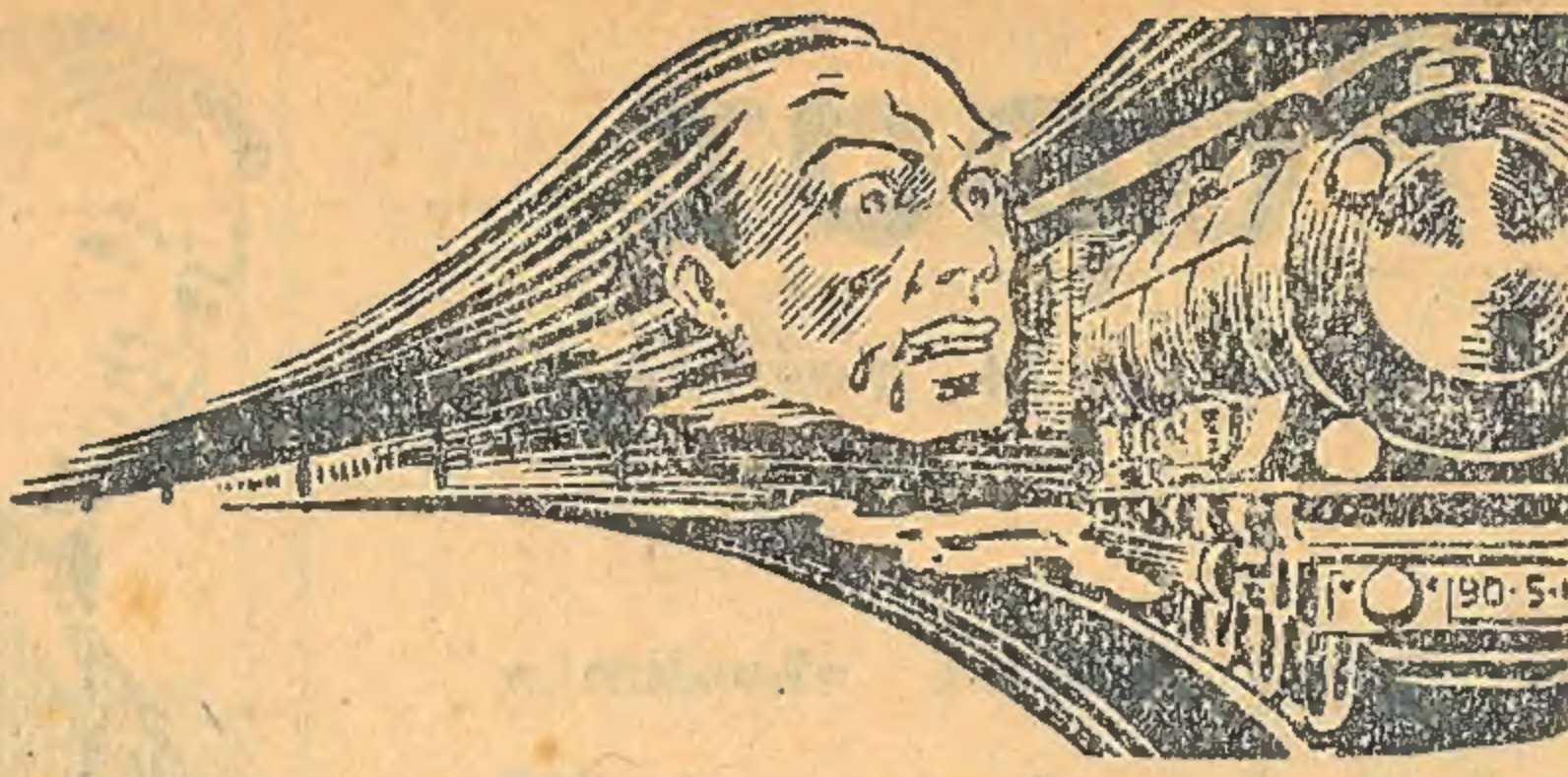
— «Efendi, merhamet et! Bu gece bana bir şeyler oluyor. Galiba Ramazanda fazla oruç tuttum. Beynimi bir humma sardı!»

— «Fazla konuşacak vakit yok! Çabuk, bu cesedi Nile at!»

Artık çılgınlaşmış, kendinden geçmiş olan zavallı Taha el arabasını sürerek şehrin sokaklarından üçüncü defa olarak geçti. Nil kenarına vardığı zaman başı çatlıyacak gibi ağrıyor ve dudaklarından manasız, rabitasız iniltiller dökülüyordu. Cesedi suya attı ve korkudan o kadar çılgınlaşmıştı ki, el arabasını sahilde bıraktı. Bütün dünyanın po- (Lütfen sahifeyi çeviriniz)

KESİK BAŞIN ESRATI

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 5

Mösyö Ransi bu noktada ısrar etmenizde mâna yok. Kaatil işini bitirdikten sonra dediğim mahalde inebilir. Belki Valans'da bir şeriki vardı. Ve kelleyi orada yok etmek vazifesile mükellefti. Maamafih böyle bir kimsede dahi olmuş olsaydı muhakkak ki nazarı dikkati celbederdi. Bu hususta Valans'daki memurların çok titiz hareket ettikleri de anlaşılıyor. Binaenaleyh...

Müddeiumumi dudaklarını ısıruyordu. Müfettişine:

— Sizin bir şey yapmanız icap ediyor, dostum Doriok dedi.

Siz ilk trenle Valans'a gidiniz. Şahsan bu mesele ile alâkadar olursanız belki bize telefon edenlerden daha iyi malûmat sahibi olursunuz.

— Ben de böyle düşünmüştüm. Saat üçte hareket edecek ekspresle gideceğim.

İki adliye memuru arasında bu muhavere cereyan ederken seftren de B. 14 trenine yol vermek üzere idi. Müddeiumumiye yaklaşarak:

— Hareket edebilir miyiz? Rötaların yarım saati geçti.

Müddeiumumi başıyla:

— Evet, dedi. Yalnız Parise varır varmaz kontrol ile siz vazifenizi başka arkadaşlarınıza devrederek avdet edeceksiniz. Zira size ihtiyacım var. Emirlerimin ifası için ben de şimdi Parisdeki makamlarla temasa girmiyceğim. İki adam birbirlerinin yüzlerine bakışıp kalmışlardı. Birkaç saniye sonra B. 14 Parise doğru yol almıştı.

IV

Polis müfettişi Doriok sabahın dördünde Valans istasyonuna inmişti. Seyahati müddetince hep kaatilin Avinyon'a indiği ve oradan izini kaybettiğini düşünmüş ve kendisine kat'i bir kanaat getirmişti. Bütün yolcuların Marsilyadan trene bindiklerine nazaran bunlar Bombay ekspresinden çıkan kimselerdi. Demek ki cinayet daha vapurda tasarlanmış ve sırası gelince ika edilmişti. Fakat onu en fazla düşündüren nokta kelle meselesi idi. Şayet bu cihet düşüncelerinin aksine çıkacak olursa es-

lisleri peşindeymişcesine koşmağa başladı. Gecenin sesleri, kafa tasının içinde çınlayan seslerle birleşerek korkunç bir koro meydana getiriyordu.

Köprü tenhaydı. Taha adımlarını biraz daha yavaşlattı sonra ansızın zinkkadak durdu. Biraz ilerdeki fenerin altında uzun, siyah cübbeli, siyah sakallı, başı yüksek takkeli bir şekil belirmişti. Bu mütevazî ve pek merhametli bir papaz olan Peder Elias'dı. Fakir bir hasta çocuğu ziyaretten dönüyordu. Zavallı mubarek adam! Fesli karaltının niçin ansızın kudurmuş gibi üzerine atıldığını asla anılamadı. Zira otuz saniye sonra o da ölmüştü.....

Taha gözlerini karakolda açtı. İki polis onun hakkında konuşuyorlardı. Birisi öbürüne,

— «Bu her halde Hristiyan düşmanı bir deli olsa gerek,» diyordu. «Bir gecede dört papaz öldürmüş! İyi ki vaktinde yetiştik! Yoksa koca şehirde papaz bırakmıyacaktı!»

rarengiz cinayetin failini bulmak biraz müşkülleşecekti.

Doriok'u getiren tren hareket ettikten sonra istasyon yine ölü bir sessizliğe bürünmüştü. Ortalıkta çıt yoktu. Liyon zabıta âmiri yavaş yavaş Valans polis merkezine doğru yürümeğe başladı. Karakola gelince yarı uyuklar vaziyette duran memura sordu.

— Komiser burada mı?

— Bir emriniz mi var?

— Size komiser burada mı diye soruyorum. Ben Liyon polis müfettişiyim.

— Nereden mi? Saclarından. Doriok dudaklarını ısırdı.

— Saclarından mı dediniz? Maktulün yüzünü çok iyi gördünüz mü?

— Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, okadar yakından ve iyi gördüm ki o feci manzara, bütün hayatımca gözümünden gitmiyecektir. Kumraldı. Yanağında müthiş bir ustura yarası da vardı. Gözleri ise yarı kapalı idi. Yüzüne ışığa tutup bakınca sanki bize bakıyormuş gibi idi. Hem de kelle tamamıyla vücuttan ayrılmıştı.

Birdenbire gözü vagon un basamaklarına ilişti. Bir kibrit yakarak baktı.

Kâtip hürmeten ayağa kalkarak:

— Hayır efendim. Yatmağa gitti. Maamafih isterseniz gidip uyandırabilirim.

— Yatmağa mı gitti? Acaba istasyon şef muavini Arno da mı yatmağa gitti?

— Hayır o sabahın yedisine kadar vazife başındadır.

— Görebilir miyim?

— Tabii! Onu herhalde istasyondaki dairesinde bulacaksınız. Affedersiniz. B. 14 meselesi için mi arıyorsunuz?

— Evet. Siz de orada mı idiniz?

— Evet efendim. O meşhur vagona ilk girenlerden biriyim.

Doriok birdenbire kaşlarını çatı.

— Şu halde... Cesedi siz de gördünüz değil mi?

— Ona şüphe mi var.

Doriok titriyordu. Onu derhal derin bir sorguya çekecekti. Lâkin yolda kurduğu plânlarının alt üst olacağından korkuyordu. Daha doğrusu cesaret edemiyordu.

— Peki, Mademki siz cesedi gördünüz eşkâlini bana tarif edebilir misiniz?

— Kumral ve gençti. Olsa olsa otuz otuz beş yaşlarında bir genç.

— Bir dakika rica ederim... Peki onun kumral olduğunu nasıl anladınız?

Doriok sağ eliyle alt dudakını sıkıyordu.

— Biliyorum, haber aldım. Beni şef muavini ile tanıştırır mısınız.

— Maalmemnuniye. Fakat ben buradan ayrılmamak emrini aldım. İstasyona gidince tam ortada saatın altında «İstasyon şefliği» diye bir levha göreceksiniz. Mösyö Arno oradadır.

— Peki. Teşekkür ederim.

Doriok merkezden çıktı. Fakat son derece asabilesmişti. Valans polisi demek kelleyi iyiden iyiye tetkik etmişti. Şu halde kelle mevcuttu ve Valans istasyonunda yok edilmişti.

Doriok hem yürüyor ve hem de yeni projeler kuruyordu. Bir türlü Valans gibi polisi maruf olan bir yerde böyle bir hâdisesinin nasıl meydana geldiğine hayret ediyor ve şef muavini ile bir an evvel buluşmağa can atıyordu. İstasyonun önüne gelince şef muavini ile karşılaştı. Mösyö Doriok bu saatte istasyonda dolaşan bu adamı merak ederken kendisine yaklaşıp:

— Mösyö Arno siz misiniz? diye sordu.

Onun Arno olduğunu öğrenince kendisini prezante etti ve:

— Siz B. 14 Valans istasyonuna geldiği vakit kaatilin hâlâ vagona olduğuna inanıyor musunuz?

— İnanmak lâzım geliyor. Siz ikinci hâdiseden yani kellenin gaybubetinden haberdar mısınız?

— Evet, her şeyden haberim var. Acaba kaatil bu işi nasıl yaptı dersiniz?

— Bunu bana mı soruyorsunuz? Ben nereden bilirim. Siz de bir parça kendinizi benim mevkiime koyun. Sonra ben bir polis değilim.

— Peki o halde bana söyleyiniz. Maktulün bulunduğu vagonu B. 14 den ayırmak ne kadar sürdü?

— Hakiki olarak müddeti tayin edemiyeceğim. Fakat çok ta sürmedi. Trenin yirmi dakika rötarla hareket ettiğine bakılırsa, tren hareket eder etmez vagon da boş hatta çekildi. Yarım saat addedelim.

— Peki siz vagonu boş hatta sürerken vagonun hiç kimsenin indiğini görmediniz mi?

— Birisi inseydi muhakkak ki görürdük. Sonra vagonu her iki taraftan iten on kişi vardı.

— Acaba firar hâdisesi vagon istasyonda iken mi vukua geldi?

— Buna imkân yok. Çünkü trenin diğer tarafında birçok insan vardı.

— Vagon boş hatta çekilir çekilmez nezaret altına alındı mı?

— Derhal ve emir mafevkim tarafından verildi.

— Vagon ne kadar zaman nöbetçisiz kaldı?

— Birkaç dakika.

— Vagon nerededir?

— Sizi oraya götürüyüm.

Arno, Doriok'un önüne durmuştu.

— Vagonda lâzım gelen tahkikat ve keşif yapıldı mı?

— Her şey vaktinde bitirildi.

— Ceset daha vagona mı?

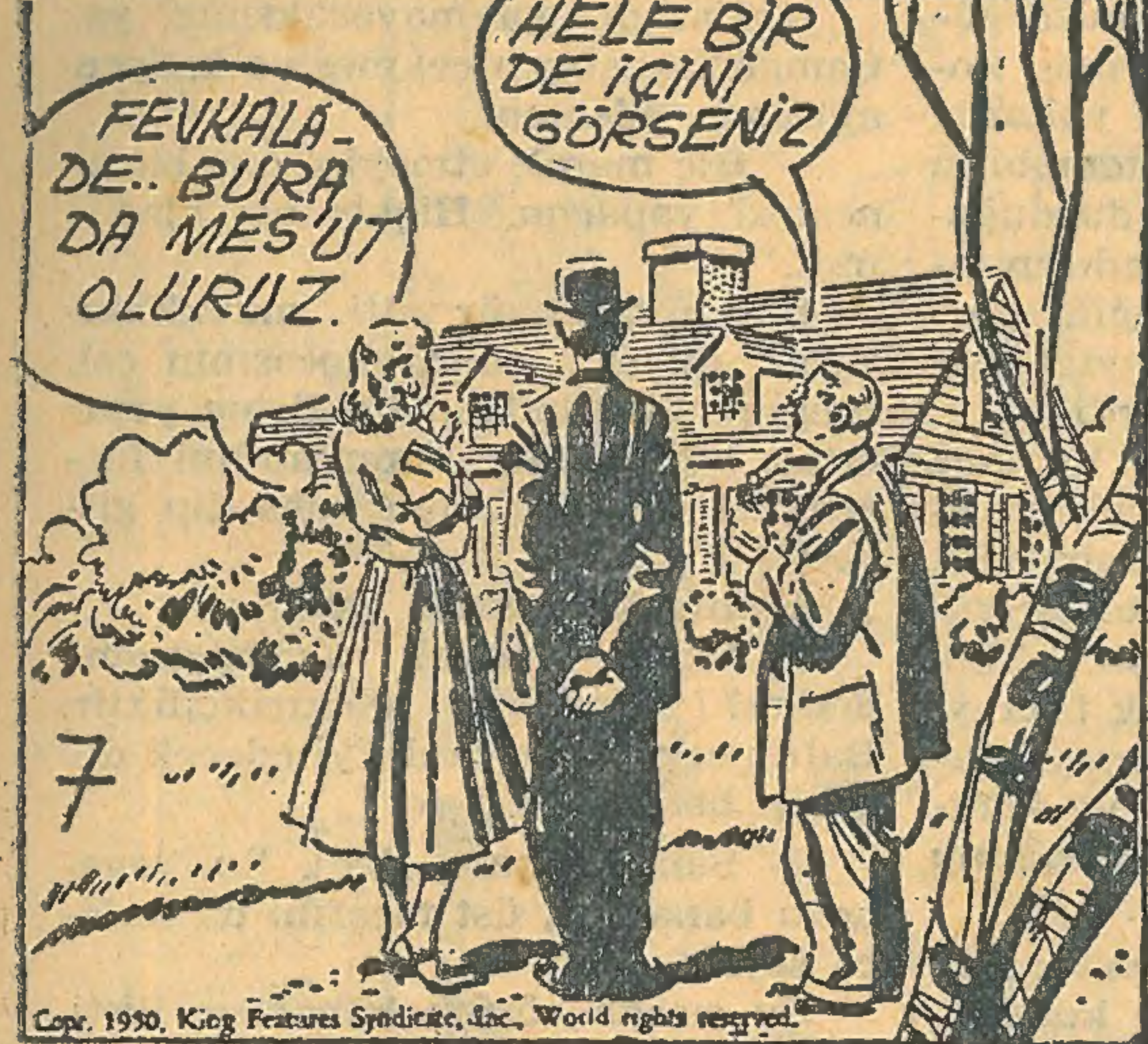
— Hayır, otopsi yapılmak üzere hastahaneye gönderildi.

Doriok dikkatle geçtiği yerleri süzüyordu. 2 numaralı hatta B. 14 ün geçtiği hattı. 16 ve 18 numaralı hat adı trenlerin idi. Boş hat 20 numaralı olanı idi. Demir yolunun kenarında 3 metre genişliğinde bir kaldırım vardı. Bu kaldırımın kenarında demir yollarına ait atölyeler göze garpıyordu.

— Bu atölyeler geceleri kapalı mıdır?

— Hayır saat 19 dan sonra gece işçileri gelirler. Bunlar gündüz işçilerinden az olmakla beraber hattın kontroluna kifayet etmektedirler. (Arkası var)

NAT PINKERTON

FEVKALADE.. BURADA MES'UT OLURUZ.

HELE BİR DE İÇİNİ GÖRSENİZ

NE GÜZEL MUTFAK.. HELE ŞU VİTRİNLİ PENCERE.. MORRISON BEN YEMEK AŞIRIRKEN SENİN ÇİÇEKLERİ İLE UĞRAŞTIĞINI GÖRÜR GİBİYİM.

ONALTİ BİNE KELEPİR.. FAZLA PEŞİN VERİRSENİZ ONBEŞ BİNE İNDİREBİLİRİM. MESELA BEŞ BİN

BES BİN VE REBİLİRİZ DE GİL Mİ?

TABİT CA.. ANLAŞTIK BEYİM EV SİZİN SAYILIR HAYIRLI UĞURLU OLSUN..

AH MORRISON DAHA BİZİM OLMADI NE FEVKALADE DEĞİL Mİ? BİR EVİMİZ VAR..

CANIM.. NEYDÜRK A GİDİP BU PARAYI ALMAM LAZIM.

SEVGİLİM ÇOK KALMIYACAK SIN DEĞİL Mİ? SENSİZ BEN NE YAPARIM? HAYATIN MANASI KALMAZ. SENİ DÖRT GÖZLE BEKLEYECEĞİM.

BİRKAÇ GÜN SONRA DÖNERİM SEVGİLİM

BESBİN PAPELİ ALMAĞA GİTTİ BİZİM ÂŞIK

BU İŞ KOLAY OLDU.. AMA ÇAYI GÖRMEDEN PAÇAYI SINA MIYALIM

NEWYORK TA BİR BANKA

TEŞEKKÜR EDERİM.

BUYURUN MİSTER MORRISON.. BEŞ BİN DOLAR..

AA.. NE KADAR BENZİYOR... TA KENDİSİ

DEMİK DÖNDÜM MORRISON? NASIL EĞLENEBİLDİN Mİ?

ŞEY.. EVET MİSS DOR YAN.. AMA DÖNMÜŞ SAYILMAM.. BİR GÜN İÇİN GELDİM.. ŞEY.. YAPILACAK UFAK BİR İŞİM VARDI..

BİR TEK GÜN İÇİN HAİP NAT'I GÖRDÜNMÜ? SEN DEN HABER ALMADIĞI İÇİN ÜZÜLÜYÖR. DÜ.

MAALESEF MİSTER NATI GÖRECEK YAKTİM YOK. YANI, DAHA DOĞRUSU MÜSAADENİZİ RICA EDECEĞİM. TRENE YETİŞECEĞİM.

MORRISON DA BİR TUHAFLIK VARDI. SANKİ BENİ GÖRDÜĞÜNE HİÇ MEMNUN OLMADI.

NE TALİH.. NEREDEN MISS DOR YAN RASTLADIM. SİMİ MİSTER NATI SÖYLİYECER. O DA NE DÜŞÜNECEK.

ARKASI VAR.

Kırmızı Balıklar

Yazan: Ben.

Kocam Mahmut'la beraber pencereden dışarısını, yağan yağmuru seyrediyor ve kara, kara, mali vaziyetimizin ileride ne hal alacağını düşünüyoruz. Şimdiden pek fazla sıkıntıda olduğumuza göre istikbal için iyimser olmak imkânsızdı. Gözlerimizi ıslak yollarda dolaştırırken, lüks bir otomobilin tam bizim kapının önünde durduğunu ve içinden şişman bir kadının çıkıp bizim apartmana girdiğini gördük. Kadının elinde, itina ile taşımakta olduğu bir paket vardı.

Bir dakika kadar sonra kapımız çalındı. Açtık ve şişman kadının orada olduğunu gördük. Dairemizi, bir kat üstte oturan veterinerin ki sandığı için zile basmıştı. Tam hakikati kendisine söylemek üzereydim ki kocam sırtımın ortasına hatırı sayılır bir çimdik attı ve kadına, kendisinin veteriner olduğunu söyleyerek onu buyur etti.

Hep birden, amcamızdan miras kalan böcek ve ufak hayvan koleksiyonunun bulunduğu odaya girdik. Kadın fazla bekleyemeden:

— Bay veteriner, diye söze başladı. Buraya, sevgili balığım Camgöz son derece hasta olduğu için geldim. Zavallı kaç gündür bütün neşesini kaybetti.

Sonra paketi masanın üzerine koyarak kâğıtları açtı ve bir kavanoz meydana çıktı. İçindeki balığın hayvanat hastalıkları üzerinde hiçbir bilgim olmadığı halde - epey hasta olduğunu müşahade ettim. Kavanozun dibine çökmüş, pek az nefes alarak duruyordu. Kadıncağız yine izahat vermeğe başladı:

— Zavallı Camgöz kaç gündür bu vaziyette. Hele bu sabah büsbütün ağırlaştı. Onu tahmin edemeyeceğiniz kadar çok severim. Bu hastalığından kurtardığınız takdirde size ömrümün sonuna kadar minnettar kalacağım. Ah zavallı Camgöz-cüğüm.

Kocam büyük bir dikkatle balığı gözden geçirdikten sonra:

— Hakkınız var hanımefendi, diye cevap verdi. Balığınız çok hasta. Ama hiç merak etmeyin. Kendisini muhakkak iyi edeceğim... Bana gel-

mekte çok isabet ettiniz. Mesleğim-de bilhassa kırmızı balıklar üzerine ihtisas sahibiyimdir. Balığınıza acele bir operasyon yapacağım. Kurtulacağını ümit ederim.

— Canını yakmayacaksınız ya. Camgözün ıstırap çekmesine katıyen müsaade edemem.

— Hiç merak etmeyin, ona bir anestezi yaparım. Hiçbir acı hissetmez.

Kadın teşekkür etti, muvaffakiyetler diledi; sonra kocasının çok zengin olduğundan, kendisine yapılacak her hizmetin mukabilini fazlasıyla ödeyeceğinden bahsedip gitti.

Yalnız kaldığımız zaman:

— Neler yapmak niyetindesin? dedim? Mesleğin elektrikçilikti. Balığı ceryan vererek iyi edecek değilsin her halde.

— Sen karışma, dedi. Şu kavanozu bana ver, üst tarafını da sadece seyret.

Bu sırada gözüm kavanoza ilişti. Zavallı Camgöz son saniyelerini yaşamaktaydı. Nihayet garip bir şekilde ters döndü ve karnı yukarıda olmak üzere suyun yüzüne çıktı. Kocam: "Öldü," dedi... Yani Camgöz kırmızı balıklar cennetine yollanmıştı.

Hiç vakit kaybetmeden kavanozu aldı, pardösüsünü giydi ve dışarı çıktı. Ne yapacağını merakla bekliyordum... Biraz sonra döndüğü zaman gözlerime inanmadım. Camgöz kavanozun içinde dört dönüyor ve biraz evvelki sünepe haliyle hiçbir alâkası olmayan cıva gibi bir balık manzarası arz ediyordu.

— Nasıl yaptın bu işi? diye bağırdım. Cansız balığı dirilttin?

— Dirilttiğim filân yok, dedi. Sadece kösedeki çiçekçinin kavanozundan. Camgöze benzer başka bir balık alıp koydum. Aziz bayanın balığı ise çöp tenekesine gitti.

Ertesi gün erken saatte, zengin beyin hanımı sökün etti ve Camgözü pürneşe kavanozunda dolaşır görürnce dünyanın en memnun insanı oldu. Operasyonun kolay geçip geçmemiş olduğunu sordu ve nihayet (Arkası 14. sayfada)

Yağmuru seyrediyor ve kara, kara düşünüyoruz.

Sıcak bir yaz günü idi. Antonio, yazıhanesinde yalnızdı. Bu sebepten, kapının zili çalınca, gidip açtı. Kapıda, bir elindeki mendille terlerini silmeğe ve diğer elindeki büyük valizi yere bırakmağa çalışan uzun boylu sarışın bir gençle karşılaştı.

— Kimi istiyorsunuz; diye sordu.

Sarışın genç, tebessüm etmeğe gayret ederek, mahcup bir tavırla:

— Eğer sizi rahatsız etmiyorsam, dedi. İyi cins yünü kumaşlarım var... Fiyatları da her keseye uygundur...

— Maalesef, beni alâkadar etmez.

— Hiç olmazsa bir kaç parça göstermeme müsaade ediniz.

— İşime yaramaz dedik ya! Kaç kere tekrar edeceğim... Kışık malları satmak için öyle bir zaman seçmişsin ki...

Bu mantıklı söz satıcıyı, o kadar meyas ettiki... Antonio, kapıyı satıcının yüzüne kapayamadı.

— Ufak bir alışverişinizin benim için ne kadar büyük bir önemi olduğunu bilerseniz... Sabahdanberi, bu ağır valizle merdivenleri inip çıkıyorum; fakat daha on kurşukluk bir şey bile satmadım; diye genç satıcı dert yandı.

Antonio:

— Anlıyorum, anlıyorum, dedi ve genç içeri davet ederken ilâve etti:

— Fakat cesaretinizi kaybetmemelisiniz... Hiç bir şey alacak değilim. Bir dakika oturup dinleniniz. Bu esnada da size müsaadenizle biraz nasihat vereceğim; zira görüyorum ki bana çok ihtiyacınız var. Ben de hayata sizin kadar iken atıldım. Kendimi methetmek gibi olmasın ama; çok açık gözdüm.

Antonio'nun bu sözlerinden cesaret alan genç, valizini açarak kumaş-

Kaderin cilvesi

Yazan: Gaetano Sperandeo

Çeviren: Vahit Orgun

ları Antonio'nun önüne yaymağa kalktı. Antonio, hemen buna mani olarak:

— Allah aşkına durunuz, dedi. Az evvel size söylemiştim; bir şey satın alamam. Bu okazyon malların ne olduğunu pek iyi bilirim. Her şeyden evvel alıcıyı seçmelisin. Açık gözleri değil budalaları tercih etmelisin. Sonra, bu cesaretsiz tavrıyla kimseye mal satamazsın. Tuhaf değil ser-

best hareket etmelisin. Öyle bir tavır takınmalısın ki karşındakini kolayca ikna edebilesin. Bilhassa, gümrük kaçağı veya hut iflâs eden bir fabrikaya ait olan malların çok ucuza satıldığını söyleyerek bayanlara, çocuklu analara gitmelisin. Onlar, ekonomi yapmak gayesiyle kolayca ağına düşüp mallarını alabilirler. Hele çok sık giyinen falan tüccarın karnısı ile falan filânın da senden alış-

veriş ettiklerini söylersen...

Büyük bir dikkatle Antonio'yu dinlemiş olan genç satıcı, valizini toplayıp gitmeğe hazırlandı:

— Teşekkür ederim, bayım, doğrusu çok âlicenapsınız. Kıymetli nasihatlerinizi tatbik etmeğe çalışacağım.

— Bir şey değil, oğlum. Hayırlı işler...

Antonio yaptığı iyiliğin manevi hazzı içinde vantilâtörün karşısındaki yumuşak koltuğuna oturdu ve az sonra tatlı bir uykuya daldı.

Antonio, akşamleyin eve dönünce karısı tarafından büyük bir neşe ile karşılandı:

— Sana güzel bir sürprizim var...

— Hayır ola, neye dair?

— Sana beş tane kalın suveter aldım. Kaçtan aldım biliyor musun?... Beherini 35 liradan... İyi bir alışveriş değil mi?

— Kimden aldığını öğrenebilir miyim?

— Büyük bir İsviçre fabrikasının seyyar acentesinden... gümrük kaçağı imiş... Anlıyorsun... Hem sıklıkla nazarı dikkati celbeden Albonesi'nin karısı ile köşebaşındaki tüccarın karısı da onun devamlı müşterisi imiş...

— Sarışın, uzun boylu bir gençti değil mi?

— Evet, nereden biliyorsun?

Antonio karısının neşesini kaçırmağa cesaret edemedi. Yalnız uzun müddet sessizce bakmakla iktifa etti. Kaderin cilvesine şaşmıştı. Az evvel talebesi olan ve ticarî nasihatlerini dinleyen bu genç, öğrendiklerinden istifade ederek ilk kazığı kendisine atmıştı.

GİZLİ VAZİFE !..

HAYIR PARA İSTEMİYORUM.. DEMİN O YABANCI NİN GÖNDERDİ. Gİ TEL GRAFLARI GEKME

FAKAT SİNYOR.. VAZİFE...

UKALA.. LİĞİN LÜ ZUMU YOK

PEKİ PEKİ.. ŞURA.. DA DURUYOR..

GONZALES TEL GRAFLARI ALDI. ARTIK BEN NE YAPACAĞIMI BİLİRİM. DIŞARI.. YA KAÇTI.

ALLAHINI.. VAZİFEMİ YAPTI.. GİMA SEN SAHİTSİN.

GONZALES İŞİ VERTİ OLMAYAN GOŞOLARIN KAHVESİNE GİTTİ.

PARA KAZANMAK İSTER MİSİNİZ?

KURAKLIK BÜTÜN MEMLEKETTEKİ HAYVANLARI ÖLDÜRDÜ. NE İŞİNDEN BAH SEDİYOR SUN?

ANLADIM.. BAŞINA GÜNEŞ GEÇMİŞ.. ASLAN ŞU PARMAKLARINI SAY BAKAYIM

PETROL KUYUSU BULDUM

SERSEM.. LİK ETMEYİN.. BENİ DİNLEYİN..

RODRİG.. ŞUNUN GE NESİNİ KİSİ VER..

ŞU NAMUSSUZ VİDA LİSİN ARAZİSİNDE Mİ?

ORADA BİR TAKIM FRANSLILAR VAR. HALLERİNDEN MENNUN DEĞİLLER

RODRİG GONZALESİ BİR DEFA DİNLEMİYİ ARZU ETTİ. VE HEMEN ALAKA DUYDU.

GOŞOLARIN REİSİ PEREA SÖZ ALDI.

BULDUGUN İŞ ADI ŞUNUZA GİTTİ. KABUL ETTİĞİMİZİ GÖSTERMEK İÇİN SÖYLEYİŞİN İKİ FRANSLI GEBERTECEĞİZ.

YOO...YOO... KAN AKILSIN İSTEMİYORUM.

BANA BAK EVLAT.. BÜYÜK İŞLERDE İKİ CANIN NE EHENMİYETİ O LUR..

VIDALİSİN NE MAL OLDUĞUNU BİLİRİZ. YARDIM CİSİ OLURSA CANIMIZA OKUR.. İŞİ HAS TALIKLA HAL EDERİZ?

ROZİNİ DE ÖLDÜRECEK MİSİNİZ.. KADINLARI BU İŞE KARIŞTIRMIYALIM.

PEKİ ONA DOKUNMAM OLDU MU?

EYET ORADA İŞİMİZE YARAYACAK BİR KADIN KALMALLI..

GONZALES SARARDI ÇİFLİKTE MİŞELİN ADINDA BİR BAŞKA KADIN DAHA VAR. ONA DA DOKUNMAYIN

PEKİ ONA DA DOKUNMAYIZ

BU SİRADA POSTAHANE MEMURU VİCDAN AZABIN.. DAN UYUYA MIYORDU.

BUNCA SENEDİR NAMUSUM İLE HİZMET ETTİM. YA MEYDANA ÇIKARSA BEN NE DERİM.

ODAYA KIZI GİRDİ. MAHVOLDUM KIZIM BA.. UYUYA MIYOR SUN..

ARKASI VAR

MANDRAKE

13

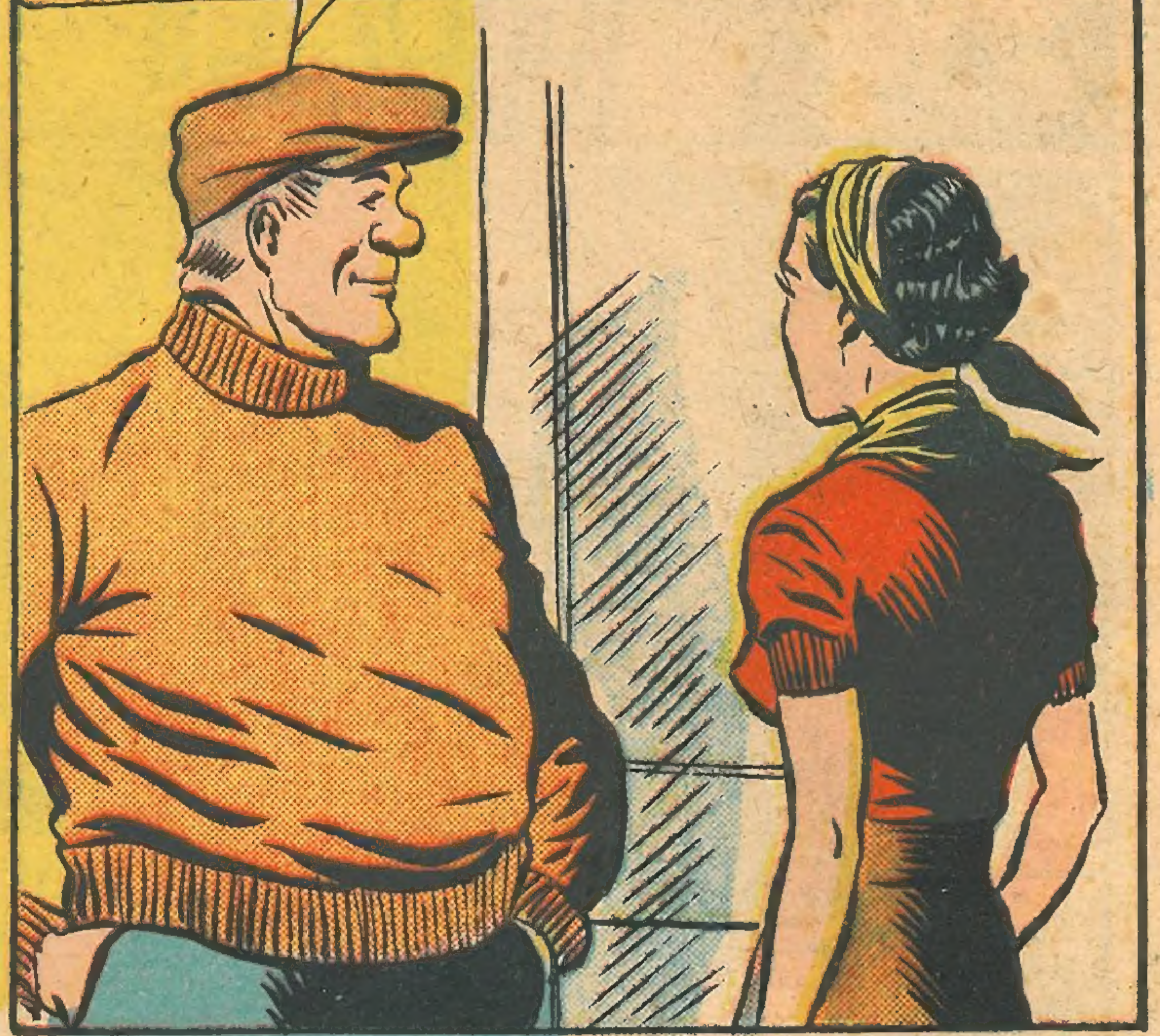
UNUTKANLAR ŞEHİRİNİN KRALI LORD NARDA'YA SARAYINI GEZDİRİYOR.

İNSİYAKLARIYLA YEMEK YİYORLAR. BAŞKA HERŞEYİ UNUTMUŞ VAZİYETLER. GİZLİ TOZUMLA KARIŞMIŞ OLAN SUYU NASIL İÇTİKLERİNİ GÖRÜYÖR MÜSUNUZ?

KORKUNÇ BİR ŞEY.. HEPSİ DE O KADAR SESSİZ Kİ...

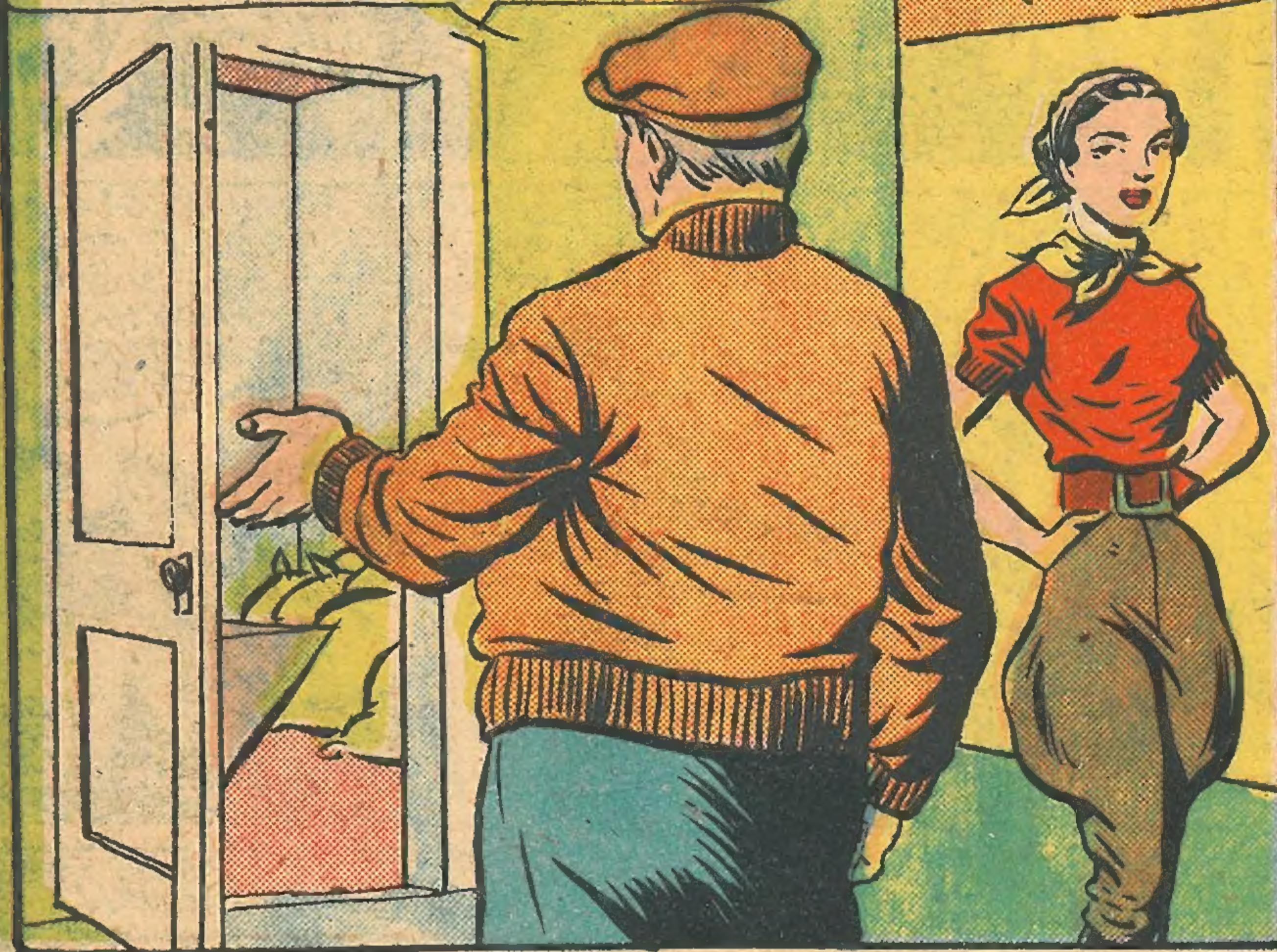

ONLARA BÖL MİKTARDA TUZ VEREREK DAİMA SUSATIYORDUM. GÖRÜYORSUNUZ YA NE KADAR AKILLIYIM. BİR FASİT DAİRE YARATMIŞ VAZİYETTEYİM.

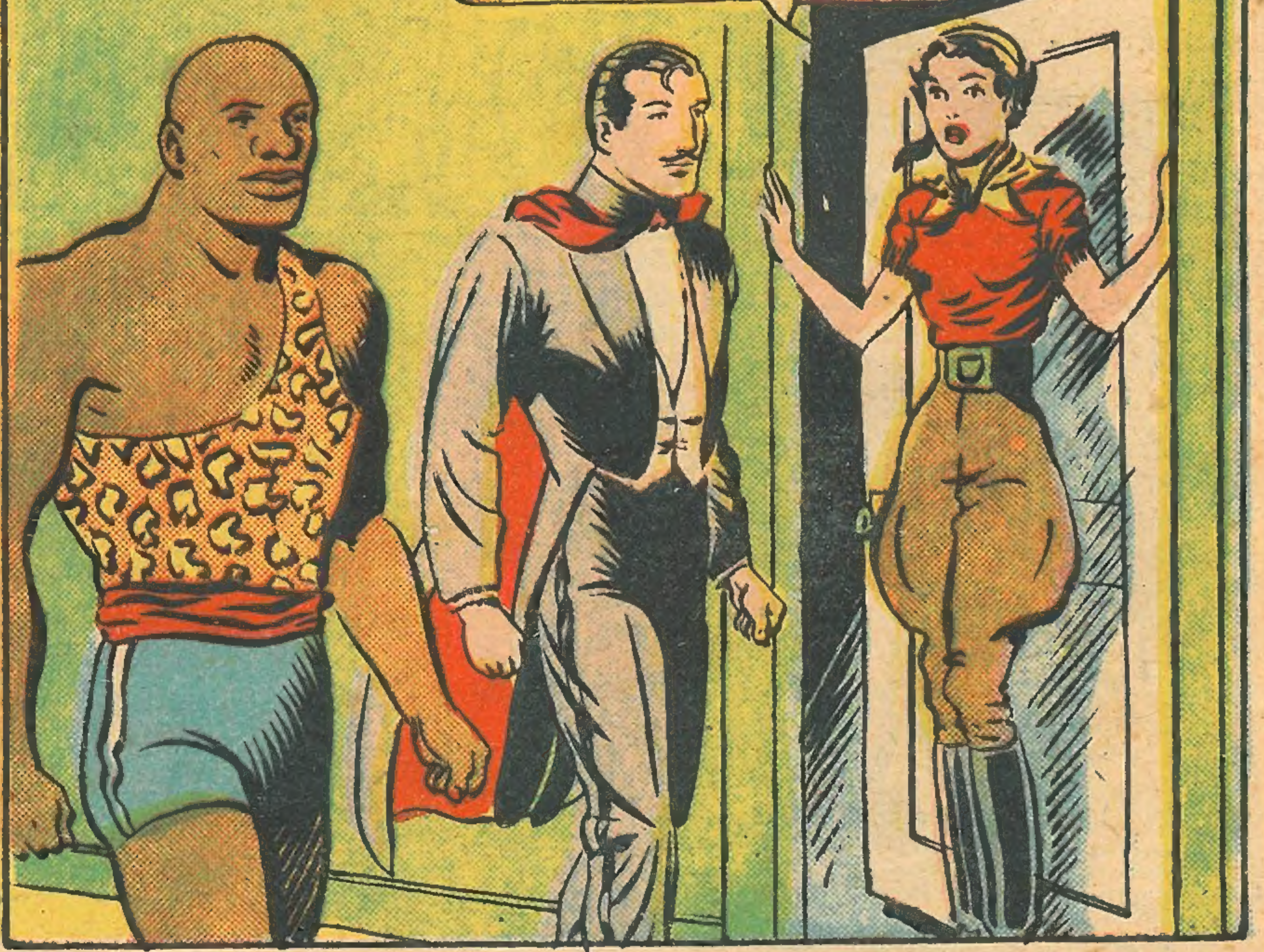

TUZ ONLARI SUSATIYOR. SÜSADIKÇA BENİM GİZLİ TOZUMLA KARIŞMIŞ SU İÇİYÖRLER VE HAFIZALARI ASLA YERİNE GELMİYÖR.

ÇOK AKILLISINIZ. AMA BEN YORULDUM. ALLAH RAHATLIK VERSİN..

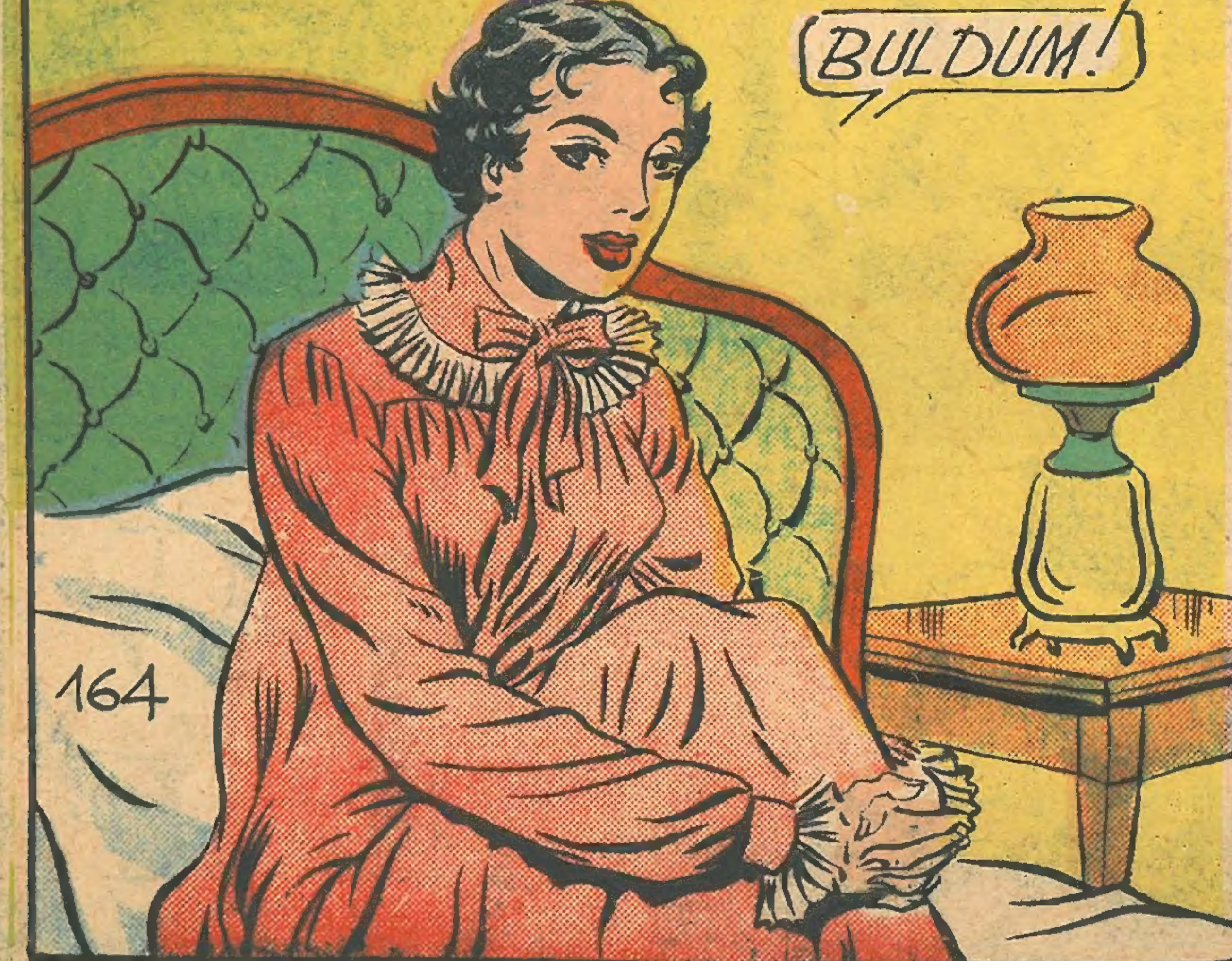

MANDRAKE.. APTULLAH..! BENİ TANIMİYÖRLER HİÇBİR ŞEY BİLMİYÖRLER... ONLARI... VE BÜTÜN LEYTE AHALİSİNİ KURTARACAK BİRŞEYLER YAPABİLSEM..

NARDA DÜŞÜNCE İÇİNDEYDİ: ACABA BİR ŞEHİR HALKINI, KURNAZLIĞI SAYESİNDE KENDİNE ESİR EDEN LORD'YLA NASIL BAŞA GİKACAKTI?

(BULDUM!)

GİZLİCE TOZ TORBALARINI ATAR TUZ TORBALARINI ONUN YERİNE KOYARIM.. BANA İTİMADI VAR ŞÜPHELENMEZ.

164

ARKASI VAR

KARTALIN OĞLU

AZAR VURA VURA
CAMI KIRDI.

CANI HERİFLER.
BU İŞKENCEYİ
NEYE UZATI-
YORLAR. BENİ
NE YAPACAKLAR
SA YAPSALAR.

YUKARIDAN KÜÇÜK
YILDIZ ELMASIN
SESİNİ TANIDI.

O.. ONUN SESİ.. AMA
NE OLMUŞ ÖYLE..
AMCA.. AMCA..

17/1

ELMAS ACI
VE İZTİRAP
TAN SUURU.
NU KAYBET-
MİŞTİ. KÜ-
ÇÜK KIZIN
SESLENİŞİ E
CEVAP VERE-
MEDİ.

YILDIZ
VERE ATLADI.
ELMASIN
YANINA GEL-
Dİ. DELİKAN-
LİYİ SARS-
MAĞA ÇA-
LIŞTI. FAKAT
HİÇBİR CEVAP
ALAMADI.

ELMASIN KUCAĞINA TIR-
MANDI.

OH ALLAHIM.. BUZ GİBİ...
SANKİ TAŞ KESİLMİŞ..
HERHALDE ÖLMÜŞ DEĞİL.
ÖLMÜŞ OLSA AYAKTA DU-
RAMAZDI

KÜÇÜK YILDIZ RİKKATE GELDİ, EL-
MASIN BOYNUNA SARILDI.

ZAVALLI MELEK GİBİ
BİR İNSANDI

KÜÇÜK KIZ, ELMASIN ALNINDA
YILDIZA BENZER BİR YARA
GÖRDÜ. ELİLE SİLMEK İSTEDİ.

ALNINDAN YARALAMIS-
LAMIŞLAR ZAVALLİYİ.
VAH.. VAH

KIZIN BU HAREKETİ
MUCİZEVİ BİR TESİR
YAPTI. ELMAS HARE-
KETE BAŞLADI.

SEN KİMSİN?
BEN NEREDEYİM

NIHAYET KIZI
TANIDI, KUCAK-
LADI.

ZODOMARIN
KIZKARDEŞİ HAK-
LIYMIŞ.. BANA
BİR YILDIZ
CAN VERDİ.

164/1

17/2

TAM BU SIRADA DIŞARI-
DA BİR GÜRÜLTÜ DUY-
YULDU. MAĞARANIN
KAPISI AÇILDI. DIŞARI-
DA ÜÇ KORKUNÇ
AĞ YILAN UPUZUN
DİLLERİNİ UZATMIŞ
LAR, ELMASI YEMEĞE
HAZIRLANIYORLARDI.
ELMAS KÜÇÜK KIZA
KAÇIP SAKLANMASINI
SÖYLEDİ.

HER SIKIŞIK ANINDA OL-
DUĞU GİBİ ADAR BU SE-
FER DE ELMASIN YAR-
DIMINA KOŞTU. YILAN-
LI AVLUNUN ÜSTÜNDE
FIRSAT KOLLAMAYA BAŞ-
LADI.

‘EJDER YILANLARDAN
İKİSİNİ PENGE VE GAGA-
SIYLA ÖLDÜRDÜ. KALDIRIP
KALDIRIP YERE ATTI.

SIRA EN
BÜYÜĞÜ VE
KORKUNCUNA
GELMİŞTİ.
ELMAS, BU
BOĞUŞMA
İÇİN YANI
BAŞINDA
HAZIR DURAN
DEMİRİ ALDI
ATEŞE SOK-
TU.

ASIL İŞ
DEMİR KIZIN-
CAYA KADAR
ZEHIRLİ KOR-
KUNÇ YILA-
NI OYALA-
MAKTI.

KAFASINI EZİP ÖL-
DÜREBİLİRDİM AMA
KIZGIN DEMİRLE
ZEHRİNİ DE DAĞ-
LIYAYIM DAHA İYİ..

KIZGIN DEMİRİ KOCA YILANIN
AĞZINA SOKTU. KORKUNÇ HAY-
VANIN HAREKETLERİ YAVAŞ YA-
VAŞ AZALDI VE ÖLDÜ. ELMAS
BU TECRÜBEYİ DE MUVAFFAKİ-
YETLE BİTİRMİŞTİ.

16A/2

DERKEN AVLUYA ZOD-
MAR BAŞTA OLMAK ÜZERE
BİR SÜRÜ İNSAN GELDİ.
BU SIRADA PENCERE-
LERDEN BİRİNDEN BİR
KADIN GİĞLİĞİ DUYULDU
BU İRİSTİ. ELMAS BUNU
DUYDU.

ŞİMDİ SIRA
SENİN
HAZRET..

GEL YAVRUM
GEL BENİ
ÖLDÜR..

ZODOMAR'IN KORKUNÇ BA-
KISLARI ELMASI YILDIRIMLA
VURULMUŞ GİBİ YERE YIKTI.
HAIN HERİF SONRA ADAMLAR-
INA DÖNDÜ:

‘ŞU KIZIN SESİNİ KES KAY-
FAR.. ONUN SESİNİ DUY-
DUKÇA BU GENÇ KENDİN-
DEN GEÇMEZ.

ARKASI
VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemaletti'nin Tuğcu

SAYI 14

Mermer basamakları çıktık. Hadımağasının elindeki tek mum. Işık şamdanın ışığı dört duvara kadar ulaşmıyordu. Pek büyük salonlar geçiyor, pek yüksek tavanlı, nakış ve yıldızlarla süslü koridorları aşıyorduk.

Nihayet küçük bir salona girdik. Hadımağası beni yalnız bıraktı. Bir kapı açtı. Işıklı bir odada kayboldu. Sonra yeniden geldi ve kolumdan tutarak karanlıkta yürüttü. Biraz evvel aydınlık olan odaya girdim. Kapı arkamdan çekildi. Görünmeyen ellerin beni karanlıkta bıkaklıyacak zannettim.

Fakat titrek bir ışık belirdi. Çıplak bir kol bu ışığı uzatarak üç mum yaktı. Yavaş yavaş uzayan marın ve bembeyaz alevler ortahğı aydınlattı.

O zaman karşımda pek muhteşem bir yataklık gördüm. Her tarafı ipekler, yıldızlar, boncuk ve sırmalarla süslüydü. Bütün örtüleri pembe bir renkteydi. Yine bu pembeliğin içinde pek genç, sarı saçlı, koyu mavi gözlü, yarı çıplak vücudu bembeyaz bir kadın, dolgun kollarını bana doğru uzatıyor ve başını bir tarafa çarpıtarak ihtiras ve şehvetle yanan bu kolların arasına beni davet ediyordu.

Bizansın niçin çöktüğünü, niçin kendi içinden yıkıldığını daha iyi anlıyordum. Mehmet Bey Şarkî Roma İmparatorluğuna bir son vermekte pek haklıydı. Çünkü bu surların arasındaki topraktan ibaret kalmış olan şehirdeki imparatorluk, artık tefessüh etmişti. İhtiras, şehvet, cinayet, her şey, her şey oradaydı.

Orada ana oğul, baba, kız arasındaki tabii bağlantılar bile kalmamıştı. Bu yakın aile fertleri birbirlerinin gözlerine mîl çekirtmekte, bir âşık, bir miktar para için birbirlerini harcamakta asla tereddüt etmiyorlardı.

Bizans kraliçeleri arasında, en adı bir adamı, kocasının yerine kral yaptıran kraliçeleri, boğulan ve boğduranları düşünüyordum. Bu şehir batmağa, taş yağmuru altında bütün ahaliyle mahvolmağa mahkûmdu.

Bizanslıların dediği gibi Allahın eline emanet edilmiş bir şehir değil, Allahın kahrına lâyık bir memleketti.

Karşıdaki kadın kimdi? Bunu bana kendi söylemedi. Fakat ben onun Eleni Komnenos olduğunu yatağındaki markalardan ve odasındaki ecdadından kalma armadan anladım.

Beni bu ilgilendiremezdi. Bu çok eski kral ailesinden kalma Prenses bekardı. Ahlâksızlığı ile şehirde ünlenmişti. Hiç şüphe etmedim. Benden aradığı ihtirası ve kudreti kendisine gösterdim. Bana:

— Karlos, git, dedi.

Son bir defa kendisini kucakladım. Bundan fevkalâde memnun oldu. Dışarıda saatlerce beklemiş olan hadımağası beni yine odama götürdü ve bana sükût etmeğimi söyledi.

Ertesi gün, bana bir prensese lâyık yiyecek gönderildi. Akla her şey gelebileceği için zehirlenmek ihtimalini de düşündüm. Fakat beni ortadan kaldırabilmek o kadar kolaydı ki sakınmağa bile lüzum yoktu. Böyle bir isteğin yerine gelmesi için pek çeşitli vasıtalar vardı.

Yine o gün şişman ve iri yarı akağası ortadan kayboldu. Yerine upuzun ve simsiyah bir Arap geldi. Bu adam Bizans saraylarında ihtiyarlanmış bir hadımağası idi. Büyük ve sıkı bir terbiye aldıklarını ve bilgilerinin yerinde olduğunu biliyordum.

Bana yemek getiren bu adama adını sordum:

— Abdullah, dedi.

— Siz Müslümansınız değil mi? dedim.

Arapça olarak Elhamdülillah diye söylendikten sonra:

— Evet, dedi.

— Arapça bilir misiniz?

— Ana dilimdir.

O zaman Arapça olarak hatırlı sordum. Yıllarca Bizans saraylarında hemşerilerinden, ırkdaşlarından ve ana diliyle konuşanlardan mahrum olan bu adamcığının gözlerinde yaşlar belirdi. Derin derin iç çekti. İnsanları kazanmak bazen çok kolaydır. Kendisine sokularak kucakladım ve yüzünden öptüm. Bu hareketim onu pek fazla sarstı. Romatizmalı bacakları üzerinde titriyor ve zeytin rengi cildine yaşlar iniyordu. Onu yanıma oturttum. Gemi ile Mısıra, bir aralık Sudana kadar karadan gittimi, Afrikanın sıcaklığını, çöllerini anlattım. O rüyalara dahiyo, ağzı açık, gözleri yaşlı, dudakları titrek dinliyordu.

Ayrılacağımız sırada bana fışıldadı:

— Senin Müslüman okuduğunu Prenses Eleni Komnenos anlamış. Fakat sizi öldürünmeyeceğini sanıyorum. Sizden çok hoşlanmış. Bu kız, eğer Bizansı mahvedecek bir casus bile olsanız keyfine hizmet

ettiğiniz için sizi canı gibi saklıyacaktı. Ben yüzünüzdeki halâvetten ve nurulâhiden sizin Müslüman olduğunuzu anladım. Kendisi bana bunu anlamaklığımı, yahudilerin de sünnet olduğu için şüphesini ortadan kaldırmaklığımı söyledi.

— Aptullah, dedim. Bunu kat'i olarak anlıyamadığını söylersin. Ben kendisine bir sır gibi söylemek istiyordum.

— Sen bilirsin, dedi. Bu kadın kışkırtıcı. Dikkatli ol. Tanrı sana yardım etsin.

O akşam beni Aptullah aldı. Sarayın o kısımları tamamiyle

Eleni kendi eliyle bir kadeh içti.

uykuda olduğu için karanlıkları bir tek mumla aştık ve yine o odaya girdik.

Hızlı hızlı yürüyerek, fahişe prensesin önünde diz çöktüm. Bu kadar güzel yaratılmış olan, bu kadar müstesna bir aşk ilâhesinin kalbinin de pek rakik olacağından şüphe etmediğimi bildirdim ve:

— Sizin gönülünü esirinizim, beni koruyunuz, dedim.

Eleni Komnenos güzelliğinin üzerimde yaptığı büyük tesire inandı. Herhalde pek memnundu. Beni yanıma oturmağa icbar etti. Ve mavi gözlerini gözlerime dikerek:

— Yusuf, diye seslendi.

Bunu nereden ve nasıl olup ta anlamıştı? Müslümanlığımdan şüphe etmiş olabilirdi amma ismini bu kadar kat'i olarak söylemesi karşısında ürperdim.

— Asil ve büyük Prenses, dedim. Yusuf yolunuza kurban olsun.

— İrene de böyle mi söylüyor-dun Yusuf?

— Hayır asil ve müşfik Prensesim, İren Paleoloğ kiliseden ve Bizanstan başka bir şey düşünmüyordu. O hayattan şimdiden ayrılmıştı. Kendisini bütün esirliğim sırasında ancak beş defa gördüm.

— Onun sana âşık olduğunu inkâr etme.

— Ben böyle bir şey bilmiyorum asil Prensesim. Ben onun ilâhi aşkına ve lûtfuna mazhar olmadım. Ben bu yüce saadete ummadığım bir anda ayaklarınızın ucunda eriştim ve ölmek artık benim için bir hıçtır. Ötürken sizi hatırlamak bana ölüm acısını unutturacaktır.

Eleni beni bir kat daha mest etmek için kendi eliyle bir kadeh içti. Bunu ne olduğunu bilmiyorum. Fakat elleriyle beraber tuttuğum kadehi dudaklarıma götürerek içtim. Yarısını emdiğim zaman çekti ve kalanını içti:

— Seni zehirliyeceğimden korkmadın mı? dedi.

— Benim korkum ancak sizden mahrumiyettir.

Daha sonra, gün ışıırken beni yine konuşturdu:

— Yusuf, senin Sultan Mehmedin paşaları arasında bildiğin var mı?

— Hemen hepsini bilirim. Çünkü tüccar olan babam Mehmet Beyin ordusuna yiyecek satıyordu. Onun hastalığı sırasında bu işleri ben gördüm.

— Mehmet Beyi de tanırsın?

— Amcam kendisine hocalık etmiştir. Çok küçükken oynadım. Bir yıl önce gördüm. Bana bir kılıç hediye etti ve arkadaşı olduğumu hatırlattı.

— Bugün kendisine istediğin bir şeyi yaptırabilir misin?

Eleninin istediğini anladım. Önce beni güzel bir erkek olduğum için yanına çekmişti. Şimdi istikbalini düşünüyordu. Tereddüt etmeden:

— Mehmet Beyin yanında sizin kadar güzel bir kadın yoktur, dedim. O mavi gözlü ve sarı saçlı asil bir prensesle evlenmeği elbette istiyecektir. Fakat ben, ben buna tahammül edemeyeceğim.

— Hayatımı kurtarmağı düşünüyorum Yusuf.

— Eğer Bizans düşerse ben sizi korurum.

SARAY ZABİTİ

Bir tek hafta içinde saray zabıtlarının arasına girmiştim. Bunu yapan Prenses Eleni Komnenostu. O bende bir kurtarıcı iktidarı görüyordu. Belki sonradan beni boğdurup sarayda Mehmet Beyin karıları arasında mümtaz bir yer alması da hesaphıyordu.

Her gecem Eleni Komnenosun yatak odasında geçiyordu. Bazen içiyor, guvarlanıyor, bazen konuşuyorduk. Bana «Güzel Yusuf» diye sesleniyordu. Bu yalnız aramızda geçiyordu. Sarayın o kısmında adım Don Karlos idi.

(Arkası var.)

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yan işlerini bilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

RAMONU ONUN YANINDA BIRAKA-
RAK YOLA ÇIKTIK. DÖNÜŞÜMÜZ
DE SAĞ İSE KULEYE BEYAZ,
ÖLMÜŞSE SİYAH BAYRAK
GEKECEK.

101

ADALAR
KRALİÇESİ

ÖYLEYSE
YUKARI ÇIKA-
LIM JOFRE
ADALAR
GÖZÜKTÜ.

BENİM
BUNA CE-
SARETİM
YOK..AFFE-
DİN BENİ
ONU HAYATIM
DAN ÇOK SEVİ-
YORUM.

PEKİ ÖYLEYSE BEN Çİ-
KARIM. SENİN YERİNE
BAKARIM. İNŞAL.
LAH SANA İYİ
HABERLERLE
GELİRİM. İNŞAL
LAH

REİS SİZE SÖYLÜ-
YECEĞİM BİR ŞEY
İÇİN ÇOK HEYE
CANLIYIM ŞU
ANDA.

MESELEVİ DÖ-
RENDİM. BEN
DE HEYECAN İÇİN
DEYİM. ŞATOYA
BAKALIM.

SİYAH BAY-
RAK GEKTİ

BUNA
EMİN MİSİ-
NİZ?

EYET

ÇOK ÜZÜLDÜM. HALBUKİ
KRALİÇA KARDEŞİNİ BUL-
DUGUNA NE SEVİNE-
CEKTİ...

MAJESTE BEN AŞAĞI İNİP JOFFREYE KULEDE HİÇ
BAYRAK OLMADIĞINI SÖYLİYİYİM DARBE ONUN İÇİN
ÇOK FECİ OLABİLİR. SİZ SİYAH BAYRAĞI ORADAN İN-
DİRTİNCEYE KADAR VE RAMON GELİP BURADA ROZİ-
TANIN ORTADAN ESRENGİZ BİR ŞEKİLDE KAY-
BOLDUĞUNU ANLATINCAYA KADAR BEN JOFREYİ
GEMİDEN DIŞARI ÇIKARTMAM.

ATMACA
REİS A-
ŞAĞIYA İNDİ

HİÇBİR BAYAK
GEKİLMEMİŞ.

NE HABER

JOFRE KAPIYA KOŞTU

DERHAL
KARAYA
ÇIKACAĞIM

İŞTE BU OL-
MAZ. KRAL
SİZİN ROZİTAYI
KARDEŞİ KRALİ-
ÇAYLA KARŞILAŞ-
MADAN GÖRME-
NİZİ İSTEMİ-
YOR

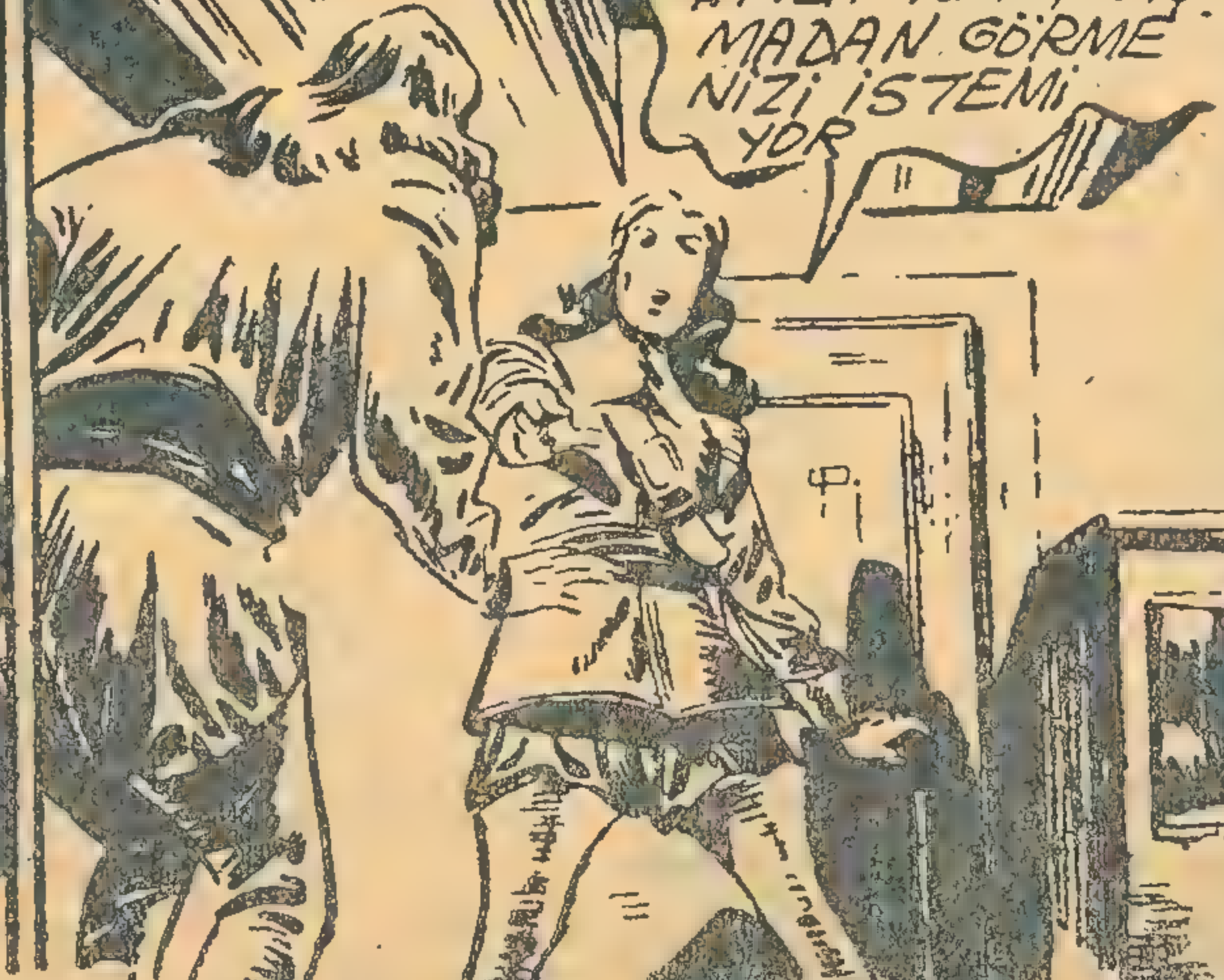
ÇOK ZALİMANE
BİR EMİR

BOYUN EĞ-
MEKTEN BAŞ-
KA BİR ŞEY YA-
PAMAYIK Kİ.
BEN DE SENİN
LE KALACAĞIM

BUNUN MA-
NASI NEDİR

İHTİMAL RAMON VER-
DİĞİMİZ TALİMATI
UNUTMUŞTUR

164

ARKASI VAR

NEZAKET

Yazan: F. Demiray

Hiç yüzü tutmazdı. Müspet bir gençti. Eh, insan musikiye bağlı olur, bestekâr olur, sanatkâr olur da nazik olmaz mı? O da öyleydi.

Pazar günü, öğleye yakın bir saatte Bostancının iki sıralı sayfiye köşkleriyle donanmış yolundan dalgın dalgın ilerliyordu. Ne güzel evlerdi, ne süslü bahçelerdi onlar?

Bir aralık sırtını yeşil bir parmaklığa dayadı, bir soluk almak istedi. Hemen arkasından sevimli bir ses duydu:

— Beyefendi oğlum, yazlık köşk mü arıyorsunuz?

Arkasına döndü. Bembeyaz gömleğinin kolları sıvalı, temizce traş olmuş, yaşlı bir zat kendisine bakıyordu. Hikmet bey kıpkırmızı oldu:

— Şey, dedi. Evet efendim. Hem bir gezme yapıyorum, hem de.

Kırmızı yüzlü ve sevimli adam zarif parmaklığın kapısını açıyordu:

— Buyurunuz, buyurunuz beyefendi oğlum. Bizim de kiralık bir katımız var. Bir bakınız. Belki hoşunuza gider...

Hikmet utancından hep kızarıyordu. Sayfiyelik ev aradığı filân yoktu. Nezaketen böyle söylemişti.

Elâlemi rahatsız etmekten pek çekinirdi.

— Rahatsız etmiyeyim, dedi.

Kibar sayfiye sahibi koluna yapışmış ve içeriye seslenmişti:

— Güzin, Güzin, yavrucağım bize iskemle getir.

İçeriden berrak bir ses cevap verdi:

— Şimdi babacığım, şimdi...

Bahçenin caddeye karşı serin bir yerinde ayakta duruyorlardı. Yirmisine yakın pek zarif ve güzel bir kız açılır kapanır sezlonklardan iki tanesini yakalamış getiriyordu. Babası ona yardıma koştu. Sezlonklar kuruldu. Üzüntü ve mahcubiyetinden terliyen Hikmet oturtuldu. Mal sahibi de oturdu.

Oh, manzara güzel, bahçe süslü, çiçekler, havuz ömür. Derken zarif kız kahveleri de getirdi. Babası o zamana kadar konuştukları şeyler hakkında rapor verdi:

— Baksana evlâdım, Beyefendi, Bestekâr Hikmet beymişler. Hikmet Ongun. Bir iki ay için de olsa sayfiyeye çıkmak istiyorlarmış.

— Ah ne iyi babacığım, ne iyi. Fakat bilmem ki Beyefendi bizim katı beğenirler mi? Öyle bir aile barındırarak kadar geniş değil ama manzara güzel, banyo için deniz yakın. Sonra komşularımız hep iyidir. Mutfak müşterek diye beyefendi titizlenirler mi bilmem ki.

Hikmet bu güzel kızın tatlı sesine karşı:

— Ne mahzur var efendim, dedi. Mutfak bir mesele teşkil etmez.

Sanat bahsi açıldı. Güzin biraz film müziklerini, tangoları bilirmiş. Piyanosu da varmış ama... Babası

ortalığın hali yüzünden uzun boylu ders aldirtamamış. Liseyi bitirince köşke kapanmış. Ziyarete gelen akranları bile kontrol altında tutulmuş. Mal sahibi:

— Biz pek tenhayız Hikmet bey, diyordu. Kızım, annesi, bir de ben. Güzinin arkadaşlarından başka gelenimiz gidenimiz pek olmaz. Bahçemiz, çiçeklerimiz, havuzumuz, kapımız müşterek. Vallahi ben sizi pek sevdim oğlum. Çok kibar ve hisli

— Evet efendim.

— Fakat sizin gibi terbiyeli ve bekâr bir kiracı için bu mahzur mudur? Yeter ki siz beyeniniz. Ba-

bir çocuksunuz. Eğer üst katı size beyendirebilirsek...

Hikmet utancından alev alev yanıyordu. Mal sahibi Ruhi bey:

— Niçin sıkılıyorsunuz yavrum, dedi. Nihayet beyenmedim dersiniz mesele kalmaz. Anlıyorum ki pek nazik bir gençsiniz.

Hikmet bin üzüntü ile anlattı:

— Vallahi beyefendi, bendeniz pek yalnızım. Bir aile içine girmeliyim için bu bir mahzurdur. İhtiyar bir teyzem var. O da yerinden kımıldamaz. Benimki şöyle bir tasavvurdan ibaretti.

— Yani bekârsınız öyle mi evlâdım?

— Evet efendim.

— Fakat sizin gibi terbiyeli ve bekâr bir kiracı için bu mahzur mudur? Yeter ki siz beyeniniz. Ba-

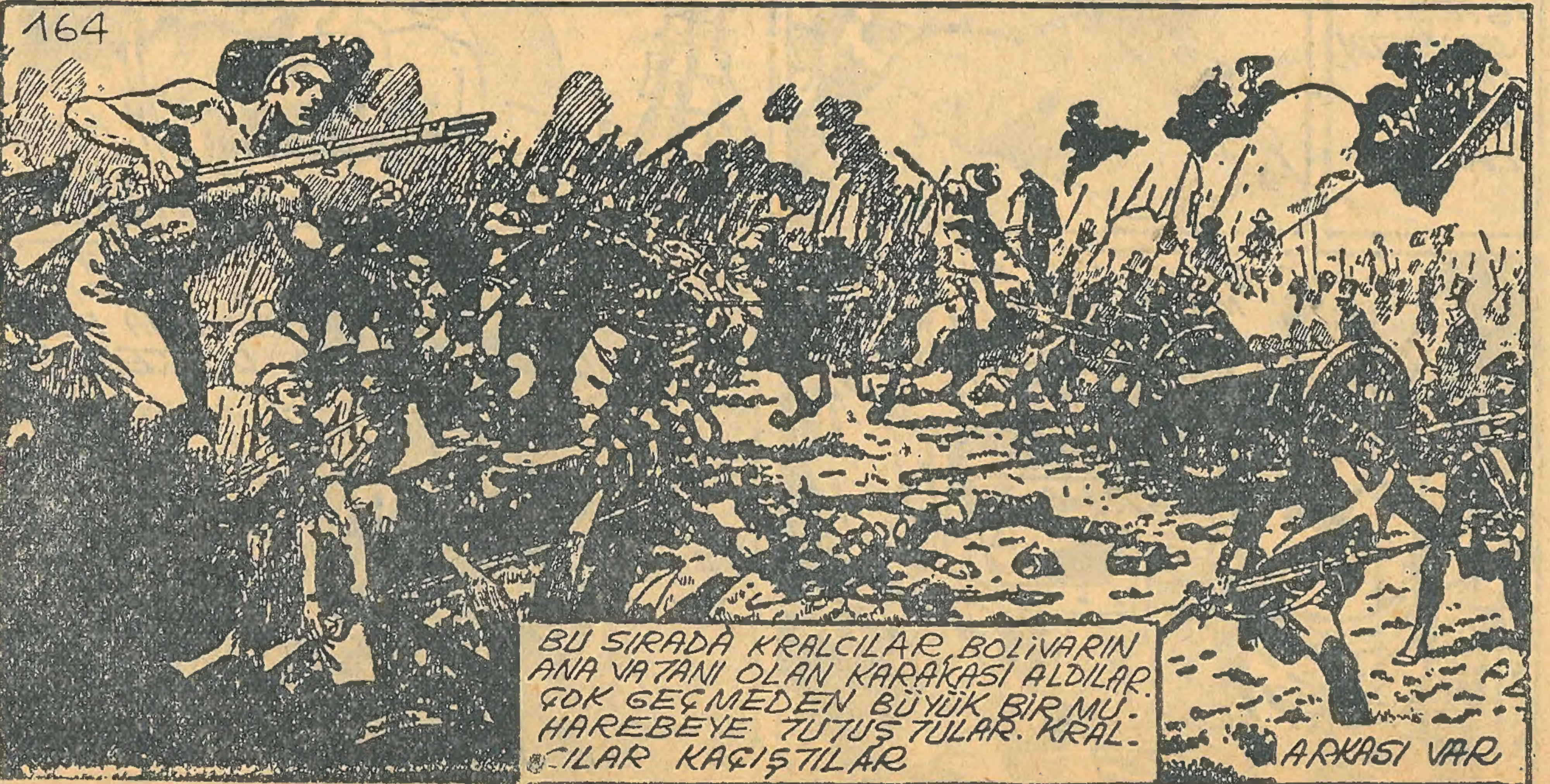

husus bir ev sahibi kalabalık kiracılardan çekinir.

Güzin söze karıştı:

— Hikmet bey, bir kere görünüz üst katı. Nihayet müsbet bir fikir üzerinde konuşulur. Öyle değil mi efendim.

(Arkası 14. Sayfada)

RIK TROMPU YALNIZ KENDİ ADAMLA TAKIP ETTİ.

KORSANLAR KRALI

No:15

PEŞİMİZE DÜŞTÜLER. BANA BİR YELKEN MAKARASI VERSE. NE SEN BAKAYIM

BANA BAKIN. YELKENLERİ MÜMKÜN OLDUĞU KADAR AZ AÇIN..

KORMORAN DÜMENİ KARAYA DOĞRU KIRDI. RIK PEŞİNDEN TAKIP ETTİ.

KORMORANIN HAFIF GEMİSİ YAVAŞ YAVAŞ İLERLİYORDU.

RIK TROMP TOPATIŞI MENZİLİNE GELDİĞİNİ SANDI. İLK SALVOYU YAPTI.

GEMİLER BİR YOSUN TARLASINA GİRDİLER. RIK İNAT EDİYOR PEŞLERİNİ BIRAKMIYORDU.

KAPTAN BİR YOSUN TARLASI AMAN AÇIK GEÇELİM. İÇİNE DALAR. SAK BİR DAHA KURTULAMAYIZ.

KORMORANIN YÜZÜ GÜLDÜ. RIK'IN KURTULMAK İÇİN PEK AZ ÜMİDİ KALMIŞTI. BİRDEN DÜMENİ SAĞA KIRDI.

OSTANDILAR KİŞA YOLDAN YOLUNU SAPITAN KORSANIN YOLUNU KESMEK İSTEDİ VE YOSUNLARIN İÇİNE DALDI.

KAPTAN MAHVOLDUK.. DÜMENİ YOSUN SARDI. DÖNEMİYORUZ İLERLİYEMİYORUZ..

KORSANLAR KRALI RAKİBİ OSTANDLI RIK TROMPU GERİDE BIRAKTI VE GİDERAYAK OKKALI BİR GÜLLEYLE HATIRINI SORMAKTA KUSUR ETMEDİ.

BRİGANTIN BU MUVAFFAKİYETİNE PEK MEMNUN OLMUŞTU. GÖBEK ATIYORDU.

OSTANDILAR RIK TROMPU BOŞUNA BEKLEYECEKLERDİ.

KIRMIZI BALIKLAR

(6. sayfadan devam)

ummadığımız kadar çok para verip binbir teşekkür ederek gitti. Ayırlırken:

— Sizden her önüme gelen yerde bahsedeceğim diyardı. Birçok ahbablarımın balıkları hasta. İnşallah onlarınkini de iyi edersiniz.

Hakikaten sözünde durdu. Oğundan sonra hiç para sıkıntısı çekmedik. Zira, kırmızı balık tedavi yurdu haline gelen muayenehanemiz hiç boş kalmadı.

Yaptığımız iş gayet basitti. Köşedeki çiçekçinin akvaryumundan hasta balığın bir benzerini seçiyor ve sahibine onu veriyorduk. Alet edevata ihtiyacımız yoktu, sermayemiz bir, nihayet iki üç balığın ücretinden ibaretti. Buna mukabil hastalarımızın sahiplerinden aldığımız para sonsuzdu.

İş ilerledikçe çiçekçi, çiçekçiliği bırakıp tamamen balık ticareti yapmağa başladı... Balıkları doğrudan doğruya kendimiz yetiştirip ona komisyon vermek cihetine hiç gitmedik. Zira isimizin püf noktasını gayet iyi biliyordu. Bize bir cemile olmak üzere o da zamanla, kendisinden aldığımız her düzüne balıktan sonra bir tane de hediye etmeğe başladı.

NEZAKET

13. sayfadan devam)

— Evet efendim.

— Güzin, sen Hikmet beye üst katı göster yavrum.

Hikmet mecbur oldu. Kız kendisine rehberlik etti. İki oda, bir küçük salon, bir banyo gezildi. Kız tatlı sesle ve kıvrak hareketleriyle gezdirip tarif ediyor, pencereler açıyor, komşuları ismen tanıtıyordu. Bütün gençliğine ve güzelliğine rağmen eve kapatılan süslü bir kuş gibi ruhu engin ve içi içine sığmayan bir mahlûktu. Nihayet:

— Bilseniz Hikmet bey, diyor. Eğer siz evimizi tutarsanız ne kadar iftihar edeceğim. Para içim de sıkılmazsınız. Herkes bir kata bin lira istiyor. Fakat biz yarısına razıyız. Bana kalsa hiç vermeseniz de memnun kalırım. Basit bir insan yerine bir sanatkar, bir keman meftunu... Nihayet beğendiniz değil mi Hikmet bey?

— Evet Güzin hanım, dedi.

Kız sevinçle haykırdı. Ellerini çırpı. Misafiri yarı yolda bırakıp babasına müjdeledi. Sonra tekrar döndü. Ruhi bey de elini uzatıyordu.

— Memnun kalacaksınız Hikmet bey. Fakat korkarım Güzin nezaketinizi suistimal etmiş olmasın.

— Hayır efendim. Yalnız arz etmiştim. Bendeniz yalnızım da... Bir bekâr insanın...

— Birakınız şu sözü oğlum. Kaldırınız ortadan bekârlığı.. Sizin gibi hassas ve sanatkar bir genç. Hem nihayet bir gün evleneceksiniz.

Güzin mahçubane:

— Belki de Hikmet bey Bostancıdan evlenirler, dedi.

Babası şaka etti:

— Evet ama biz kıskanırız doğrusu. Meselâ ben ve annen, senin ebeveynin olmamız hasebiyle kızmız dururken..

— Aman babacığım, bu nasıl söz.. Bu kadar hassas bir sanatkar, böyle kibar bir bey beni beğenir mi? Hikmet bir daha kıpkırmızı kesilerek:

— Siz pek kıymetli bir genç kızsınız Güzin hanım, dedi. Affedersiniz, mânasız bir söz ama.. Cidden iyi yetişmiş pek güzel ve canlı bir çocuksunuz. Ruhi bey:

— Hoppalaaaa, dedi. Demek siz evden çok kızmızı beğendiniz öyle mi Hikmet bey? Hani ben şimdi ne kadar iftihar etsem yeridir. Başüstüne oğlum. Cenabihak yıldızlarınızı barıştırsın, sizi mesut etsin. Haydi hayırlısı.

ALNIMIN

YAZISI

ANNA KÜTÜPHANENİN
ÖNÜNDE MARKI
GÖRÜNCE HEYE-
CANLANDI. HEMEN
ŞATOYA KOŞTU.

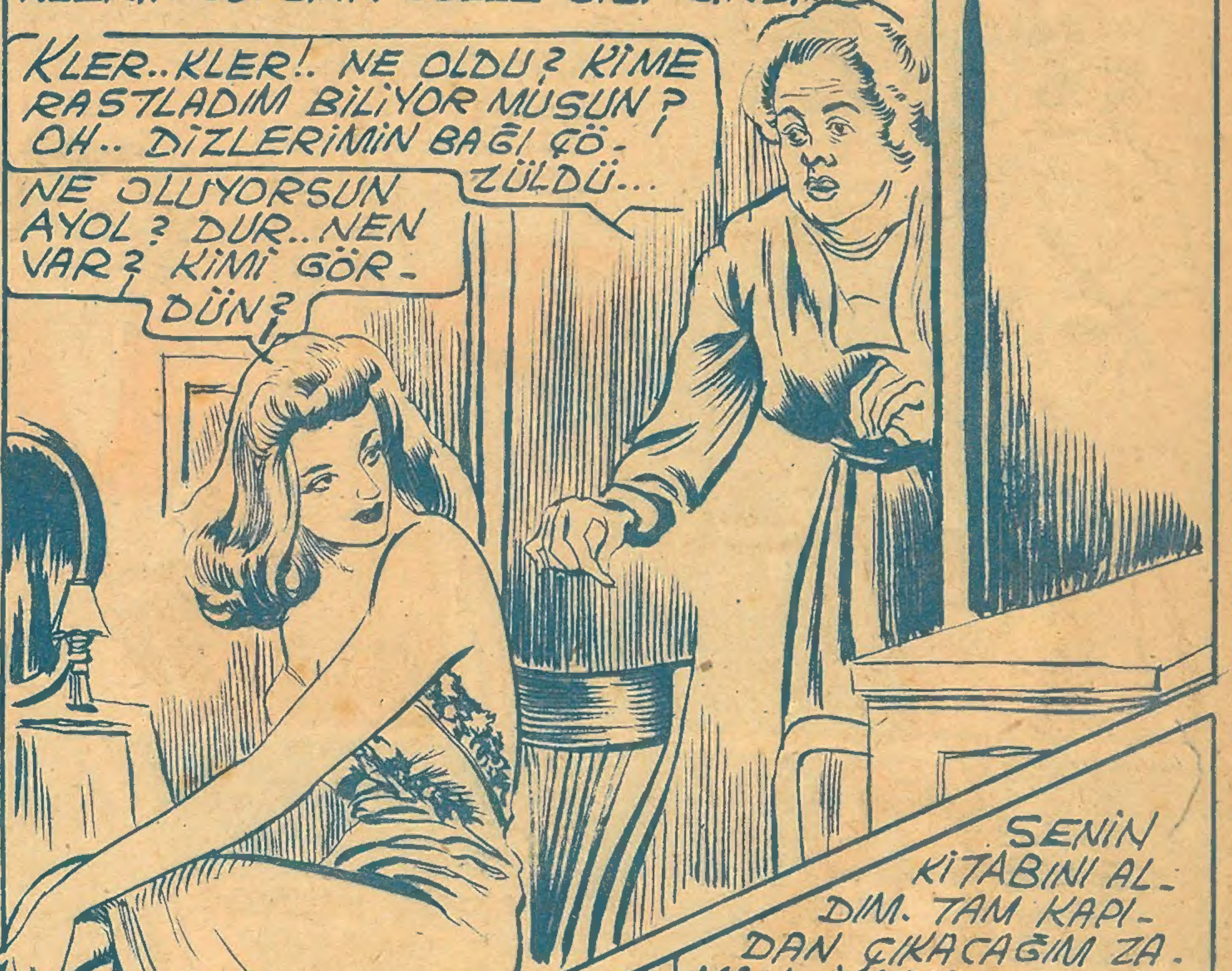
KLERE HABER
VEREYİM DAHA
İYİ.. BELKİ YENİ
BİR FACIANIN
ÖNÜNÜ ALIRIM.

30/1

ANNA MERDİVENLERİ NEFES NEFESE TIRMANDI.
KLERİN ODASINA GÜLLE GİBİ GİRDİ.

KLER.. KLER!.. NE OLDU? KİME
RASTLADIM BİLİYOR MÜSÜN?
OH.. DİZLERİMİN BAĞI GÖ-
NE OLUYORSUN AYOL? DUR.. NEN
VAR? KİMİ GÖR-
DÜN?

GEL ŞURAYA
OTUR.. BİRAZ SOLUK
AL.. SONRA ANLATIRSIN..

HALA İNANAMIYO-
RUM. SANA SÖYLE-
YIP SÖYLEME MEDE
EPEY TEREDDÜT
ETTİM.

SENİN
KİTABINI AL-
DIM. TAM KAPI-
DAN ÇIKACAĞIMI ZA-
MAN MARKI GÖRMİYE-
YİM Mİ?

BİLİRSİN SOĞUK
ŞAKALARDAN HOŞLAN-
MAM..

ŞAKA MAKİ DE-
ĞİL SAHİ SÖYLÜYO-
RUM.. AMA SÖYLE-
MESEYDİM DAHA İYİ
OLACAKTI GALİBA..

MARK.. SER-
BEST.. BENİ GÖR-
MEĞE GELECEK..
AMAN ALLAHIM!
BÖYLE DÜRMAMALI-
YIM..

ANNA
ÇABUK MAVİ
TAYYÖRÜMÜ GETİR.
BENİ DE MARKI GÖR
BÜYÜK BİR APAR. DÜĞÜN
TİMANA GİRERKEN YERE GÖTÜR.
GÖRDÜM. AMA BU
YAPTIĞIN DELİLİK KLER!

164/1

BİNBİR ROMAN

KLER ANNAYI DAHA ÇABUK YÜRÜMESİ İÇİN ZORLUYARAK...

ÇABUK OL ANNA..

30/2

KLER İNSAFLI OL KIZIM. DİZLERİM TITRIYOR. İSTE ŞU BİNA.. SEN YALNIZ ÇIK..

KLER KAPICININ ZİLİNİ ÇALDI.

OTUZ YAŞLARINDA KADAR GENÇ BİR KIRACINIZ VAR MI?

HERHALDE MÖS.. YÖ MARKTAN BAHSETMEK İSTİYORSUNUZ

EVET.. TA KENDİSİ.. HANGİ DDADA OTURUYOR?

ALTINCI KATTA MATMAZEL BELLAYLA OTURUYOR. AMA ŞİMDİ EVDE YOKTUR..

KLER KARŞISINDA BELLAYI GÖRÜNCE ŞAŞIRDI.

BİRŞEY Mİ İSTEDİNİZ MATMAZEL?

SİZ MATMAZEL BELLASINIZ DEĞİL Mİ?

MERDİVENLERİ BİR SOLUK.. TA TIRMANDI.

BİR KADININ YANINDA OTURUYOR.. BELKİ AKRABASIDIR. AŞA.. BİMA HAKİM OLMA.. LIYIM.

SİZ HANGİ HAK LA, BENİMLE BUKA.. DAR SERT KONU.. ŞUYORSUNUZ?

HAKTAN, HUKUKTAN SİZ BENDEN DE YA.. YASINIZ HERHALDE MATMAZEL..

ARKASI VAR.

Mösyö YANSENİ GÖR. MEĞE GELDİM. SİZİN YANINIZDA OTURUYORMUS.. BEN KLER.. HERHALDE BENDEN SİZE BAHSETMİŞ OLACAKTIR..

DEMİK SİZ KLER'SİNİZ.. SİZ.. DEN HİÇ BAHSETMEDİ. AMA BEN GAZETELER DEN TANIYORDUM. NEYE ONU GÖRMEK İSTİYORSUNUZ? YİNE HAYATINI ALTÜST ETMEK İÇİN Mİ?

İKİ KADIN. BİRBİRİNİ TEPEDEN TIR.. NAĞA SÜZDÜLER.

164/2